

PRIJEDLOG

**ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

PRIJEDLOG ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA

I Ustavna osnova za donošenje Zakona

Ustavna osnova za donošenje Zakona o prijevozu u cestovnom prometu sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1. Ustava Republike Hrvatske («Narodne novine» broj 41/2001.-pročišćeni tekst).

II Ocjena stanja i osnovna pitanja koja se predlažu urediti Zakonom te posljedice koje će donošenjem Zakona proisteći

a) Ocjena stanja

Djelatnost cestovnog prijevoza uređena je Zakonom o prijevozu u cestovnom prometu («Narodne novine», broj 36/98., 83/02. i 26/03.-pročišćeni tekst i 102/04), kao i propisima za izvršenje toga Zakona, te nizom konvencija i međunarodnih ugovora kojih je Republika Hrvatska potpisnica.

Obveza usklađivanja hrvatskog zakonodavstva («acquis comunautaire») u području prometa s pravnom stečevinom Europske unije jedna je od odredbi Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, koju je Ministarstvo mora, turizma, prometa i razvitka dužno kao nadležno Ministarstvo izvršiti tijekom 2004. godine.

U ovom trenutku Zakon o prijevozu u cestovnom prometu usklađen je djelomično sa Direktivom 96/26/EZ o pristupu u djelatnost cestovnih prijevoznika putnika i cestovnih prijevoznika tereta, te uzajamnom priznavanju diploma, svjedodžbi i ostalih dokaza o formalnim kvalifikacijama u cilju omogućavanja tim prijevoznicima prava na slobodu osnivanja poduzeća u nacionalnom i međunarodnom prijevozu i Direktivom 98/76/EZ kojom se mijenja Direktiva 96/26/EZ o pristupu u djelatnost cestovnih prijevoznika putnika i cestovnih prijevoznika tereta, te uzajamnom priznavanju diploma, svjedodžbi i ostalih dokaza o formalnim kvalifikacijama u cilju omogućavanja tim prijevoznicima prava na slobodu osnivanja poduzeća u nacionalnom i međunarodnom prijevozu. S obzirom da je pravna stečevina EU puno šira i obuhvaća, pored rečenih smjernica, niz drugih, Zakon se mora uskladiti i s drugim europskim smjericama.

Republika Hrvatska je 2001. godine potpisala Ugovor o međunarodnom povremenom prijevozu putnika običnim i putničkim autobusima INTERBUS, a koji je stupio na snagu 01. kolovoza 2003. godine, pa je nužno Zakon o prijevozu u cestovnom prometu uskladiti s tim Ugovorom.

Cestovni prijevoz kao vitalna prometna djelatnost razvijala se i razvija se znatno brže od drugih grana prometa, u koje država ulaže značajna društvena sredstva (željeznički prijevoz, dio pomorskog putničkog prijevoza i dr.). Sve navedeno teško je zamislivo uz administrativno ograničavanje razvoja djelatnosti cestovnog prijevoza u

tržišnim uvjetima, kada je poznato da u prethodnom razdoblju administrativna ograničenja nisu dala pozitivne ekonomske efekte.

Ministarstvo mora, turizma, prometa i razvitka, nadležno je za osiguranje tehničko-tehnološkoj jedinstva javnih cesta (cesta najviše razine usluga: autocesta i brzih cesta, ostalih cesta, te županijskih i lokalnih cesta), kroz provedbu Strategije prometnog razvitka Republike Hrvatske, koji je kao prvi dugoročni razvojni dokument prometnog sustava donesen i objavljen u "Narodnim novinama" broj 139/99.

U Strategiji je posebna pozornost posvećena razvoju prometne infrastrukture u svim prometnim granama.

Prema podacima Ministarstva unutarnjih poslova na dan 31. 12. 2003. u Republici Hrvatskoj bilo je registrirano 122.914 teretnih automobila¹.

Prema službenoj evidenciji Ministarstva mora, turizma, prometa i razvitka na dan 31. prosinca 2003. godine je za obavljanje djelatnosti međunarodnog prijevoza tereta licencirano ukupno 2.736 prijevoznika (pravne i fizičke osobe), koji posjeduju 3.476 licenciranih kamiona, 4.241 licenciranih tegljača, 1.349 licenciranu prikolicu i 4.081 licencirane poluprikolice ili ukupno 7.717 vučnih vozila (kamioni plus tegljači) i 5.430 priključnih vozila (prikolice plus poluprikolice) ili sveukupno 13.147 licenciranih vozila. U odnosu na ukupni broj registriranih teretnih vozila u Republici Hrvatskoj, licencirana teretna vozila sudjeluju s 10,3%.

Istovremeno je licenciran 261 prijevoznik (pravne i fizičke osobe) s 943 autobusa za obavljanje međunarodnog prijevoza putnika.

U odnosu na ukupni prijevoz tereta, prema prethodnim podacima Državnog zavoda za statistiku za 2000. godinu, cestovni prijevoz sudjeluje s 9% u ukupnom prijevozu tereta, a u prijevozu putnika sa 71%.

Glede prijevoza za vlastite potrebe za sada ne postoje točni podaci o broju pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju prijevoz za vlastite potrebe u unutarnjem i međunarodnom cestovnom prometu.

Prema privremenim podacima Državnog zavoda za statistiku za razdoblje I-XII 2003. godine, ukupno je prevezeno domaćim teretnim vozilima 2.480,516 tona robe, od čega uvoz/izvoz 1.978.566 tona, a u tranzitu 501.950 tona. Istovremeno je ukupno prevezeno stranim teretnim vozilima 5.222.567 tona robe, od čega u uvozu/izvozu 1.645.733 tone, a u tranzitu 3.576.843 tone robe. U uvozu/izvozu robe u Republiku Hrvatsku izraženo u tonama vidljivo je da su domaći prijevoznici prevezli 332.833 tone više nego što su to učinili strani prijevoznici.

Pri tome je posebno važno naglasiti da su gotovo sa svim europskim zemljama sklopljeni i potvrđeni bilateralni ugovori, koji se zasnivaju na načelu uzajamnosti.

¹ "Teretno motorno vozilo" je takvo vozilo na motorni pogon kojem je osnovna namjena prijevoz stvari (tereta) na cestama ili vuča priključnih vozila namijenjenih za prijevoz stvari (tegljači), osim mopeda i traktora te motokultivatora i radnih strojeva

Načelo uzajamnosti u međunarodnom prijevozu tereta i putnika osigurava i provodi se kroz razmjenu međunarodnim dozvolama s pojedinim državama.

Nedostatak dozvola za pojedine države (npr. Italija, Austrija), posljedica je povećavanja broja prijevoznika koji se bave međunarodnim prijevozima tereta, a što znači da broj kritičnih dozvola ne zadovoljava potrebe sve većeg broja registriranih prijevoznika.

Sve navedeno dovodi do stalnog pritiska da se licenciraju novi prijevoznici i novi kapaciteti za obavljanje međunarodnog prijevoza, te pritisaka za dodjelu stranih dozvola za međunarodni prijevoz, kojih za pojedine zemlje nema dovoljno. Veliki broj prijevoznika i preveliki kapaciteti nadalje dovode do neloyalne konkurencije, obaranja cijena, a što otežava pojedinim prijevoznicima obavljanje te djelatnosti.

Uvažavajući potrebu racionalnije organizacije cestovnog prijevoza te ujednačavanje uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoza, osobito u pogledu pristupa u djelatnost, te usuglašavanje s drugim europskim smjernicama i uredbama koje uređuju područje djelatnosti cestovnog prijevoza, pri izradi Prijedloga Zakona o prijevozu u cestovnom prometu, osim što se vodilo računa o usklađenosti Zakona s naprijed navedenim Direktivama i Uredbama, također je posebna pažnja posvećena slijedećim ciljevima:

- nesmetano odvijanje djelatnosti cestovnog prijevoza,
- definiranje pojmova i izraza na nedvosmislen i jasan način,
- osiguravanje jednakih uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prometa za sve gospodarske subjekte,
- dostupnost javnog cestovnog prijevoza svim korisnicima pod jednakim uvjetima,
- obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoza na način kojim se jamči maksimalna sigurnost putnika, kao i redovitost obavljanja prijevoza,
- transparentnost uvjeta i postupka, kao i rezultata dodjele dozvola, te jasno razgraničenje nadležnosti tijela koja provode postupak i rješavaju o zahtjevima prijevoznika.

Predloženi Konačni prijedlog Zakona o prijevozu u cestovnom prometu, usklađen je sa slijedećim propisima Europske unije:

- Uredbom Vijeća 881/92 o pristupu na tržište u cestovnom prijevozu unutar Zajednice sa ili prema teritoriju države-članice ili u prijelazu preko teritorija jedne ili više država-članica,
- Uredbom Vijeća (EEZ) 684/92 o jedinstvenim pravilima međunarodnog prijevoza putnika običnim i putničkim autobusima
- Uredbom Vijeća (EZ) 11/98 kojom se mijenja Uredba Vijeća (EEZ) 684/92 o jedinstvenim pravilima međunarodnog prijevoza putnika običnim i putničkim autobusima,
- Uredbom Vijeća (EEZ) 3820/85 o ujednačavanju određenih socijalnih propisa vezanih uz cestovni promet,
- Uredbom Vijeća 3118/92 kojom se utvrđuju uvjeti pod kojima strani prijevoznici mogu vršiti usluge nacionalnog cestovnog prijevoza unutar države-članice,

- Uredbom Vijeća EZ 792/94 kojom se utvrđuju detalja pravila za primjenu Uredbe Vijeća EEZ 3118/92 na cestovne prijevoznike tereta za vlastite potrebe,
- Direktiva 96/26/EZ o pristupu u djelatnost cestovnih prijevoznika, putnika i cestovnih prijevoznika tereta, te uzajamno priznavanju diploma, svjedodžbi i ostalih dokaza o formalnim kvalifikacijama u cilju omogućavanja tim prijevoznicima prava na slobodu osnivanja poduzeća u nacionalnom i međunarodnom prijevozu,
- Direktiva 96/26/EZ o pristupu u djelatnost cestovnih prijevoznika putnika i cestovnih prijevoznika tereta, te uzajamnom priznavanju diploma, svjedodžbi i ostalih dokaza o formalnim kvalifikacijama u cilju omogućavanja tim prijevoznicima u cilju omogućavanja tim prijevoznicima prava na slobodu osnivanja poduzeća u nacionalnom i međunarodnom prijevozu,
- Direktiva 98/76/EZ kojom se mijenja Direktiva 96/26/EZ o pristupu u djelatnost cestovnom prijevozu putnika i cestovnom prijevoznika tereta, uz uzajamnom priznavanju diploma svjedodžbi i ostalih dokaza o formalnim kvalifikacijama u cilju omogućavanja tim prijevoznicima prava na slobodu osnivanja poduzeća u nacionalnom i međunarodnom prijevozu.

b) Pitanja koja će se urediti Zakonom

Predloženim Zakonom o prijevozu u cestovnom prometu uređuju se sljedeća pitanja:

1. Opće odredbe
2. Licence
3. Licenca Zajednice
4. Prijevoz putnika
5. Prijevoz tereta
6. Kabotaža
7. Naknada za ceste
8. Autobusni i teretni kolodvori
9. Ovlasti inspekcijskih i drugih nadzornih tijela
10. Prekršajne odredbe
11. Prijelazne i završne odredbe

c) Posljedice koje će donošenjem Zakona proisteći

Donošenjem Zakona o prijevozu u cestovnom prometu, osim što će se zakonodavstvo Republike Hrvatske u djelatnosti cestovnog prijevoza uskladiti sa pravnom stečevinom EU, omogućit će se ujednačavanje uvjeta za pristup u djelatnost cestovnog prijevoza sukladno europskim direktivama, uz prilagodbu specifičnostima Republike Hrvatske.

Također, nadležna tijela će sukladno Zakonu izdavati licence za obavljanje unutarnjeg i međunarodnog cestovnog prijevoza.

Donošenjem Zakona o prijevozu u cestovnom prometu, na racionalniji i svrsishodniji način obavljati će se djelatnost cestovnog prijevoza, uz nešto blaže kriterije u unutarnjem u odnosu na međunarodni cestovni prijevoz tereta i putnika, koji će se u svemu izjednačiti s uvjetima propisanim u europskim smjernicama, dok će se oni koji se bave ovom djelatnošću staviti u jednak položaj.

Pojašnjenjem i preciziranjem pojedinih pojmova i postupanja, omogućiti će se potpuna primjena svih odredbi Zakona, jer se u provođenju Zakona o prijevozu u cestovnom prometu ukazala potreba neka postojeće rješenja izmijeniti ili dopuniti.

Zbog toga se predlaže donošenje ovoga Zakona kojim bi se preuzeo u osnovi normativni pristup važećeg Zakona o prijevozu u cestovnom prometu, no istovremeno ovim Zakonom se predviđa i uvode se novine, a sve u cilju praćenja dinamike razvoja i unapređenja cestovnog prometa.

Novine koje donosi Nacrt prijedloga Zakona odnose se na unošenje elemenata tržišnog natjecanja u obavljanju prijevoznike djelatnosti, a koje su utemeljene na obvezi objave javnog poziva kojim se pozivanju svi zainteresirani prijevoznici za obavljanje linijskog prijevoza na linijama za koje su dozvole poništene prije isteka roka važenja ili nisu obnovljene.

Naime, izgradnjom velikog broja novih kilometara auto-cesta, poboljšanjima učinjenim na održavanju postojeće mreže državnih cesta, nametnula se potreba usklađivanja normativnog dijela zakonodavstva Republike Hrvatske, koje se odnosi na cestovni prijevoz.

Osim navedenog, činjenica je da je Zakon o prijevozu u cestovnom prometu, koji je donesen 1998. godine, tri puta mijenjan, nakon čega se pristupilo i objavi pročišćenog teksta Zakona tijekom 2003. godine. Izmjenama i dopunama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu objavljenima u «Narodnim novinama» broj 83/02, propisane su značajne promjene, osobito u pogledu ispunjavanja uvjeta za ishođenje odobrenja za obavljanje navedene djelatnosti, uvjeta koje moraju ispunjavati parkirališta, kao i polaganje ispita o stručnoj osposobljenosti.

Sve navedeno ukazuje na potrebu normativnog uređenja razvoja prijevoza u cestovnom prometu i to donošenjem novog Zakona, a ne još jedne izmjene i dopune važećeg Zakona.

III Ocjena potrebnih sredstava za provođenje Zakona

Za provođenje ovoga Zakona nije potrebno izdvojiti posebna sredstva u Državnom proračunu.

IV Razlozi za donošenje Zakona po hitnom postupku

Temeljem odredbi članka 159. stavak 1. i članka 161. Poslovnika Hrvatskog sabora predlaže se donošenje Zakona o prijevozu u cestovnom prometu po hitnom postupku.

Konačni prijedlog Zakona o prijevozu u cestovnom prometu dio je Nacionalnog programa usklađivanja zakonodavstva Republike Hrvatske sa propisima Europske unije, te ga je nužno donijeti što prije.

**KONAČNI PRIJEDLOG
ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU**

I. OPĆE ODREDBE

Područje primjene

Članak 1.

- (1) Ovim se Zakonom određuju uvjeti i način obavljanja djelatnosti prijevoza putnika i tereta, prijevoza za vlastite potrebe u unutarnjem cestovnom prometu, kao i nadležnosti tijela zaduženih za provođenje i nadzor nad provedbom ovoga Zakona.
- (2) Djelatnost prijevoza putnika i tereta i prijevoz za vlastite potrebe u međunarodnom cestovnom prometu obavlja se u skladu s ovim Zakonom i drugim propisima, kojima je uređeno ovo područje, te međunarodnim ugovorima koje je sklopila Republika Hrvatska.
- (3) Republika Hrvatska jamči pravo na obavljanje djelatnosti prijevoza pravnim i fizičkim osobama iz drugih država, te priznaje diplome, profesionalne kvalifikacije i druge dokaze o stručnoj osposobljenosti za obavljanje djelatnosti prijevoza na osnovi međunarodnih ugovora, odnosno uz uvažavanje načela uzajamnosti.

Članak 2.

Opći pojmovi

(1) U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeća značenja:

1. «auto-taksi» prijevoz je djelatnost prijevoza putnika, koja se obavlja osobnim automobilom u komercijalne svrhe.
2. «autobusni kolodvor» je određeni prostor za prihvat i otpremanje autobusa i putnika koji mora ispunjavati uvjete propisane ovim Zakonom.
3. «autobusno stajalište» je posebno izgrađena i označena prometna površina, određena za zaustavljanje autobusa, koja omogućava sigurni ulazak, odnosno izlazak putnika.
4. «bilateralni prijevoz» je prijevoz putnika ili tereta između Republike Hrvatske i druge države.
5. «daljinar» je akt kojim se utvrđuju udaljenosti između autobusnih kolodvora odnosno autobusnih stajališta.
6. «direktna linija» je linija na kojoj se obavlja prijevoz između početnog i završnog autobusnog kolodvora odnosno autobusnog stajališta utvrđena u voznom redu bez zaustavljanja na usputnim stajalištima.
7. «domaći prijevoznik» je fizička ili pravna osoba sa sjedištem/prebivalištem u Republici Hrvatskoj, koja ima licencu za

obavljanje prijevoza ili obavlja prijevoze za vlastite potrebe u skladu s ovim Zakonom.

8. «dozvola za prijevoz» je akt određen ovim Zakonom ili međunarodnim ugovorom, na temelju kojih se obavlja prijevoz.
9. «dozvola Zajednice» za linijski prijevoz putnika je dozvola koja prijevozniku omogućava obavljanje linijskog prijevoza putnika na teritoriju država članica Europske zajednice.
10. «dozvola Europske konferencije ministara prometa» (CEMT) je multilateralna dozvola za obavljanje međunarodnog cestovnog prijevoza tereta na području država članica CEMT-a, vozilima registriranim u jednoj od država članica CEMT-a.
11. «ekspresna linija» je linija na kojoj se obavlja prijevoz između početnog i završnog autobusnog kolodvora odnosno autobusnog stajališta utvrđenih u voznom redu sa zaustavljanjem na značajnim usputnim autobusnim kolodvorima odnosno autobusnim stajalištima utvrđenim u voznom redu.
12. «itinerer» je akt koji označava smjer kretanja vozila na liniji.
13. «izdavatelj licence» je tijelo koje je prema odredbama ovoga Zakona nadležno za izdavanje licence.
14. «izvanredni prijevoz» je prijevoz vozilima koje sama ili zajedno s teretom premašuju propisane dimenzije ili ukupnu masu, odnosno, propisana osovinska opterećenja.
15. «izvod licence» je isprava, koju izdaje izdavatelj licence za pojedino vozilo, te sadrži podatke o: izdavatelju, prijevozniku, broju obrtnice odnosno matičnom broju sudskog registra, broju licence i datumu važenja licence, registarskoj oznaci, marki i tipu vozila, vrsti prijevoza koja se vozilom može obavljati, datumu izdavanja izvoda, žigu i potpisu.
16. «javni prijevoz» je prijevoz, koji je pod istim uvjetima dostupan svim korisnicima prijevoznih usluga, te se obavlja uz naknadu.
17. «javni linijski prijevoz putnika u cestovnom prometu» je prijevoz koji se obavlja na određenim relacijama i po unaprijed utvrđenom voznom redu, cijeni i općim prijevoznim uvjetima, kao međuzupanijski i županijski linijski prijevoz putnika.
18. «kabotaža» je svaki prijevoz putnika ili tereta između pojedinih mjesta u Republici Hrvatskoj, koji obavlja strani prijevoznik.
19. «kritična dozvola» je dozvola na temelju koje je dopušten pristup i obavljanje prijevoza u državi, za koju se na temelju praćenja korištenja dozvola, u određenom vremenskom razdoblju utvrdi, da je broj razmijenjenih dozvola manji od iskazanih potreba za prijevozom. Kritičnim dozvolama se smatraju i CEMT dozvole.
20. «licenca» je akt kojim se odobrava obavljanje djelatnosti prijevoza putnika ili tereta u unutarnjem i međunarodnom cestovnom prometu, odnosno, pružanje kolodvorskih usluga
21. «licenca Zajednice» je akt kojim se odobrava obavljanje djelatnosti prijevoza putnika ili tereta u međunarodnom cestovnom prometu na teritoriju država članica Europske zajednice.
22. «linija» je relacija ili skup relacija obavljanja prijevoza u cestovnom prometu, od početnog do završnog kolodvora, odnosno stajališta, na

- kojoj se prevoze putnici po registriranom i objavljenom voznom redu s jednim ili više polazaka.
23. «međuzupanijski linijski prijevoz» je javni prijevoz putnika između dvije ili više županija, a može se obavljati kao putnički, ekspresni ili direktni linijski prijevoz putnika.
 24. »međunarodni ugovor» je svaki međunarodni bilateralni ili multilateralni sporazum, koji obvezuje Republiku Hrvatsku i koji se odnosi na prijevoze u cestovnom prometu.
 25. «međunarodni linijski prijevoz» je javni prijevoz putnika između Republike Hrvatske i drugih država.
 26. «opći uvjeti prijevoza» je akt koje donosi prijevoznik, a kojima se utvrđuju uvjeti pod kojim se obavlja prijevoz (tarifa, prijevoz životinja, prijevoz prtljage, ponašanje posade prema putnicima i dr.).
 27. »povremeni prijevoz putnika u cestovnom prometu» je prijevoz kod kojeg se skupina unaprijed određenih putnika prevozi pod uvjetima koji su dogovoreni ugovorom između prijevoznika i naručitelja prijevoza, a koji nije javni linijski prijevoz, posebni linijski prijevoz, naizmjenični prijevoz.
 28. «putnik» je osoba, koju prijevoznik prevozi uz naknadu.
 29. «putnička linija» je linija na kojoj se obavlja prijevoz između početnog i završnog autobusnog kolodvora, odnosno autobusnog stajališta, s obveznim zaustavljanjem na svim usputnim autobusnim kolodvorima, odnosno autobusnim stajalištima utvrđenim u voznom redu.
 30. «posebni linijski prijevoz» je prijevoz samo određene skupine putnika, koji se obavlja temeljem pisanog ugovora između prijevoznika i naručitelja prijevoza, pri čemu naručitelj plaća prijevoz.
 31. «prijevoz u cestovnom prometu» je svaki prijevoz putnika ili tereta, uključujući i vožnju praznog ili nenatovarenog vozila.
 32. «prijevoz u unutarnjem cestovnom prometu» je prijevoz na teritoriju Republike Hrvatske.
 33. «prijevoz u međunarodnom cestovnom prometu» je prijevoz između dvije ili više država.
 34. «prijevoz iz ili za treće države» je prijevoz tereta ili putnika kojeg obavlja prijevoznik koji nema sjedište/prebivalište u državi u kojoj prijevoz započinje odnosno završava.
 35. «prijevoz putnika naizmjeničnim vožnjama» je prijevoz kod kojega se nizom polaznih i povratnih vožnji prethodno formirane skupine putnika prevoze s istog polaznog mjesta na isto odredišno mjesto. Svaka skupina koja je obavila putovanje u polasku, vraća se u polazno mjesto istom ili kasnijom vožnjom istog prijevoznika.
 36. «prijevoz za vlastite potrebe» je prijevoz osoba ili tereta koji u nekomercijalne i neprofitne svrhe obavljaju pravne ili fizičke osobe, radi zadovoljavanja proizvodnih ili uslužnih potreba u okviru svojih djelatnosti.
 37. «prijevoznik» je domaća ili strana fizička ili pravna osoba koja ima licencu za obavljanje prijevoza u cestovnom prometu.
 38. «prijevoznik Zajednice» je pravna ili fizička osoba, koja ima licencu Zajednice za obavljanje prijevoza putnika ili tereta, ili obavlja prijevoz za vlastite potrebe, a ima sjedište/prebivalište u državi članici Europske zajednice.

39. «putni list» je propisani obrazac koji prijevoznik mora imati pri obavljanju povremenog i naizmjeničnog prijevoza putnika u unutarnjem i međunarodnim prometu.
40. «putni radni list» je propisani obrazac koji sadrži registracijski broj autobusa kojim se obavlja linijski prijevoz putnika, naziv linije, vrijeme početka i završetka vožnje, podatke o posadi vozila i pravcu njegova kretanja, potpis osobe ovlaštene za izdavanje putnog radnog lista, kao i prostor za upisivanje dolaska i polaska s autobusnog kolodvora ili stajališta u linijskom cestovnom prometu.
41. «relacija» je udaljenost između dvaju mjesta na liniji, koji su u voznom redu označeni kao autobusni kolodvori odnosno autobusna stajališta.
42. «skup vozila» je sklop jednog vučnog vozila i najmanje jedne prikolice ili poluprikolice.
43. «strani prijevoznik» je pravna ili fizička osoba, koja posjeduje licencu svoje države za obavljanje prijevoza putnika ili tereta ili obavlja prijevoze za vlastite potrebe, te ima sjedište/prebivalište u drugoj državi koja nije članica Europske zajednice.
44. «tarifa» je akt koji sadrži cijenu i druge uvjete prijevoza.
45. «teretni kolodvor» je određeni prostor za prihvata i otpremanje teretnih motornih vozila koji mora ispunjavati uvjete propisane ovim Zakonom.
46. «teretni list» je akt koji prati teret i mora sadržavati: datum i mjesto izdavanja, ime i prezime ili naziv pošiljatelja, te njegovu adresu, ime i prezime ili naziv prijevoznika, registarsku oznaku vozila, datum i mjesto utovara tereta, ime i prezime ili naziv primatelja i mjesto istovara, naznaku količine i vrste tereta, popis isprava koje se prilažu uz teretni list, prijevozne i druge troškove.
47. «tranzitni prijevoz» je prijevoz putnika ili tereta preko teritorija Republike Hrvatske bez ulaska ili izlaska putnika, odnosno utovara ili istovara robe u Republici Hrvatskoj.
48. «usklađeni vozni red» je ovjereni vozni red koji je prošao propisani postupak usklađivanja.
49. «vozač vozila» je osoba koja ima završenu srednju stručnu spremu u zanimanju vozač.
50. «vozni red» je akt koji sadrži: naziv prijevoznika, liniju na kojoj se obavlja prijevoz, vrstu linije, redoslijed autobusnih kolodvora, odnosno autobusnih stajališta, te njihovu udaljenost od mjesta gdje počinje linija, vrijeme dolaska i polaska s autobusnog kolodvora, odnosno autobusnog stajališta, režim održavanja linije, razdoblje u kojem se održava linija, te rok važenja voznog reda.
51. «županijski linijski prijevoz» je prijevoz putnika na području jedne županije, a može prometovati bez zaustavljanja i preko područja susjednih županija, ako je takvo prometovanje uvjetovano cestovnom mrežom.

Obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoza

Članak 3.

- (1) Obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoza putnika je prijevoz osoba, koji obavlja domaći prijevoznik, prijevoznik Zajednice ili strani prijevoznik vozilom za prijevoz putnika, uz naknadu.
- (2) Obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoza tereta je prijevoz tereta, koji obavlja domaći prijevoznik, prijevoznik Zajednice ili strani prijevoznik vozilom za prijevoz tereta, uz naknadu.
- (3) Prijevoznik je dužan svoje usluge obavljati na nediskriminirajući način i pod jednakim tehničkim i komercijalnim uvjetima prema svim korisnicima svojih usluga.
- (4) Zabranjena je međusobna nelojalna konkurencija među prijevoznicima.

Uvjeti za vozača

Članak 4.

Vozači autobusa, teretnih motornih vozila, čija najveća dopuštena masa prelazi 3.500 kg, te vozači auto-taksi vozila moraju imati srednju stručnu spremu u zanimanju vozač.

Članak 5.

- (1) Prijevoznik smije povjeriti upravljanje vozilom kod sebe zaposlenom vozaču ne starijem od 65 godina i ne mlađem od 18 godina.
- (2) Ako je prijevoznik istovremeno i vozač, ne smije upravljati vozilom u javnom cestovnom prometu nakon navršenih 65 godina života.
- (3) Vozači u prijevozu putnika u cestovnom prometu moraju imati navršenu 21 godinu starosti.
- (4) Za udaljenosti duže od 50 km od mjesta u kojem prijevoznik ima sjedište/prebivalište, vozač autobusa mora zadovoljiti jedan od slijedećih uvjeta:
 - da je bio zaposlen najmanje 1 godinu kao vozač teretnog vozila čija najveća dopuštena masa prelazi 3.500 kg,
 - da je bio zaposlen najmanje 1 godinu kao vozač autobusa na udaljenosti do 50 km ili u drugim oblicima prijevoza putnika.
- (5) Za prijevoz opasnih tvari vozač mora imati navršenu 21 godinu starosti i radno iskustvo od najmanje 3 godine kao vozač teretnog vozila čija najveća dopuštena masa prelazi 7.500 kg.

Posebni uvjeti za vozila

Članak 6.

Vozila kojima se obavlja djelatnost cestovnog prijevoza i prijevoza za vlastite potrebe, moraju osim uvjeta određenih drugim propisima ispunjavati i posebne uvjete koje propisuje ministar nadležan za promet (u daljnjem tekstu: ministar) u skladu sa ovim Zakonom.

II. LICENCE

Vrste licenci

Članak 7.

- (1) Za obavljanje djelatnost javnog cestovnog prijevoza putnika ili tereta u cestovnom prometu, pravna ili fizička osoba mora biti registrirana za obavljanje djelatnosti javnog cestovnog prijevoza i imati licencu.
- (2) Ministarstvo nadležno za promet (u daljnjem tekstu: ministarstvo) izdaje licencu iz stavka 1. ovog članka za obavljanje međunarodnog prijevoza putnika ili tereta u cestovnom prometu i to za sljedeće vrste prijevoza:
 - međunarodni prijevoz tereta u cestovnom prometu
 - međunarodni prijevoz putnika u cestovnom prometu.
- (3) Ured državne uprave u županiji nadležan za poslove prometa, odnosno tijelo nadležno za poslove prometa Grada Zagreba, izdaje licencu iz stavka 1. ovoga članka za obavljanje unutarnjeg prijevoza putnika i tereta za sljedeće vrste prijevoza:
 - prijevoz tereta u unutarnjem cestovnom prometu
 - prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu.
- (4) Prijevoznik koji ima licencu za međunarodni prijevoz tereta i putnika ne treba ishoditi licencu za unutarnji prijevoz.
- (5) Licencu iz stavka 1. ovoga članka nije potrebno ishoditi za sljedeće vrste prijevoza:
 1. prijevoz pošte kao javne usluge,
 2. prijevoz oštećenih, odnosno vozila u kvaru,
 3. prijevoz za vlastite potrebe,
 4. prijevoz vozilima, koja su namijenjena potrebama javne sigurnosti, obrane, zaštite od prirodnih i drugih nepogoda, kao i potrebama državnih tijela, medicinskih i humanitarnih prijevoza i prijevoza specijalnim vozilima, koja su nakon proizvodnje bila prilagođena posebnim namjenama, te služe prijevozu za vlastite potrebe, te se njima ne može obavljati prijevoz putnika ili tereta na isti način kao s neprilagođenim vozilima (npr. vozila za prijevoz pčela, putujuće knjižnice), što mora biti razvidno iz prometne dozvole,
 5. prijevoz tereta vozilima ili skupom vozila čija najveća dopuštena masa ne prelazi 3.500 kg,
 6. prijevoz koji obavlja trgovačko društvo, javna ustanova, služba-vlastiti pogon koje osniva jedinica lokalne samouprave za obavljanje komunalnih djelatnosti.

(6) Izdavatelj licence vodi evidenciju o izdanim licencama i o izdanim potvrdama o prijevozu za vlastite potrebe.

Uvjeti za dobivanje licence

Članak 8.

- (1) Licencu može dobiti fizička ili pravna osoba, ako ispunjava sljedeće uvjete:
1. da ima dobar ugled,
 2. da ima financijsku sposobnost,
 3. da osoba odgovorna za prijevoze ima odgovarajuću stručnu osposobljenost,
 4. da je vlasnik najmanje jednog registriranog motornog vozila za pojedine vrste prijevoza ili ima pravo na upotrebu tog vozila na osnovi zaključenog ugovora o zakupu ili lizingu,
 5. da ima odgovarajuća vlastita ili ugovorom zakupljena parkirališna mjesta za motorna vozila i prikolice kojima obavlja prijevoz u cestovnom prometu, a koja ispunjavaju minimalne tehničke, organizacijske i ekološke uvjete za sigurno i ekološko parkiranje.
- (2) Ministar uz suglasnost ministra nadležnog zaštitu okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva propisuje minimalne tehničke i druge uvjete za parkirališna mjesta za vozila i prikolice.

Dobar ugled

Članak 9.

- (1) Dobar ugled u skladu s ovim Zakonom ima pravna ili fizička osoba, odnosno odgovorna osoba u pravnoj ili fizičkoj osobi koja želi obavljati djelatnost prijevoza u cestovnom prometu ako:
- nije bila pravomoćno osuđena zbog kaznenog djela protiv imovine, službene dužnosti, opće sigurnosti ljudi i imovine, sigurnosti i povrede prava na rad i drugih prava iz rada i prava na zdravstvenu zaštitu, platnog prometa i poslovanja, opće sigurnosti ljudi i imovine i sigurnosti prometa, okoliša, prostora i prirodnih dobara,
 - nije joj bila izrečena zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti cestovnog prijevoza,
 - nije osuđena za druga kaznena djela na zatvorsku kaznu dužu od godinu dana.
- (2) Dobar ugled u skladu s ovim Zakonom nema osoba koja je u zadnje dvije godine više od dva puta, pravomoćnom odlukom suda za prekršaje, bila kažnjena za teži prekršaj povezan s obavljanjem djelatnosti cestovnog prijevoza putnika ili tereta, u skladu s ovim Zakonom ili propisima iz područja sigurnosti cestovnog prometa, prijevoza opasnog tereta, sprečavanja rada i zapošljavanja na crno, javnih cesta, nelojalne konkurencije ili je obavljala prijevoze bez odgovarajuće licence, odnosno u suprotnosti s odredbama međunarodnih ugovora.
- (3) Težim prekršajem iz stavka 2. ovoga članka smatra se prekršaj za koji je propisana novčana kazna, u iznosu većem od 20.000,00 kuna.

- (4) Nakon što prestanu pravne posljedice presude iz stavka 1., 2. ili 3. ovoga članka, smatrat će se da osoba iz stavka 1. ovoga članka ispunjava uvjete iz članka 8. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona.

Financijska sposobnost

Članak 10.

- (1) Za prijevoznike u cestovnom prometu financijska sposobnost u skladu s ovim Zakonom znači da domaći prijevoznik ima na raspolaganju imovinu u visini najmanje 65.000,00 kuna vrijednosti za prvo vozilo i 135.000,00 kuna za prvu skupinu vozila, te 35.000,00 kuna za svako sljedeće vozilo ili 7.500,00 za svaku sljedeću skupinu vozila.
- (2) Financijska sposobnost dokazuje se jednim od slijedećih dokumenata:
- izvodom iz odgovarajućeg registra iz kojeg je razvidna visina osnivačkog kapitala,
 - kopijom bilance stanja koju je prijevoznik za proteklu godinu podnio poreznom tijelu,
 - popisom pojedinih osnovnih sredstava uključujući i troškove nabave ili uplate za vozila, poslovni prostor, uređaje i opremu,
 - ispravom o vlasništvu neopterećenih nekretnina, ako njima odgovara za svoju djelatnost,
 - ugovorom o namjenski vezanom depozitu u banci,
 - garancijom banke ili druge financijske institucije o kreditnoj sposobnosti,
 - potvrdom o raspoloživim sredstvima, uključujući i gotovinu.
- (3) Financijska sposobnost nije osigurana ako prijevoznik duguje za dva i više mjeseca plaćanje poreza ili doprinosa za zdravstveno ili mirovinsko osiguranje, što se dokazuje potvrdom poreznog tijela ne starijom od mjesec dana.
- (4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka za unutarnji prijevoz u cestovnom prometu do ulaska Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije, domaći prijevoznik ispunjava uvjet financijske sposobnosti ako ima na raspolaganju imovinu u visini 30.000,00 kuna za prvo vozilo, te 15.000,00 kuna za svako sljedeće vozilo.

Stručna osposobljenost osoba odgovornih za prijevoz

Članak 11.

- (1) Prijevoznik-fizička osoba ili osoba odgovorna za prijevoz zaposlena kod domaćeg prijevoznika mora biti stručno osposobljena.
- (2) Stručna osposobljenost za obavljanje djelatnosti javnog cestovnog prijevoza iz stavka 1. ovoga članka stiče se polaganjem ispita o stručnoj osposobljenosti, koji se sastoji od pismenog i usmenog dijela.
- (3) Od obveze polaganja ispita iz stavka 2. ovoga članka, izuzete su osobe koje imaju visoku stručnu spremu, prometnog smjera i jednu godinu radnog iskustva u cestovnom prijevozu, osobe koje imaju višu stručnu spremu,

cestovnog smjera i tri godine radnog iskustva u cestovnom prijevozu, te osobe koje imaju najmanje pet godina radnog iskustva u upravljanju prijevozom.

Polaganje ispita o stručnoj osposobljenosti

Članak 12.

- (1) Hrvatska gospodarska komora i Hrvatska obrtnička komora (u daljnjem tekstu: komore) provode ispit o stručnoj osposobljenosti iz članka 11. ovoga Zakona prema Programu ispita o stručnoj osposobljenosti koji se sastoji od općeg i posebnog dijela.
- (2) Ispit o stručnoj osposobljenosti polaže se pred komisijom koju osniva ministar, na prijedlog komora. Komisija se sastoji od najmanje tri člana: predstavnika ministarstva i komora.
- (3) Nakon položenog ispita o stručnoj osposobljenosti izdaje se uvjerenje.
- (4) Komore vode evidenciju o položenim ispitima o stručnoj osposobljenosti.
- (5) Troškove polaganja ispita snose osobe iz članka 11. stavka 1. ovoga Zakona, odnosno, polaznik.
- (6) Nadzor nad zakonitošću organiziranja i provođenja ispita o stručnoj osposobljenosti provodi ministarstvo.
- (7) Ministar donosi Program ispita o stručnoj osposobljenosti, te propisuje sadržaj i oblik uvjerenja, oblik i način vođenja evidencije i visinu troškova polaganja ispita o stručnoj osposobljenosti.
- (8) Način i postupak provođenja ispita o stručnoj osposobljenosti propisuju komore.

Postupak za dobivanje licence

Članak 13.

- (1) Pravna ili fizička osoba podnosi zahtjev za dobivanje licence izdavatelju licence. U zahtjevu treba navesti: vrste prijevoza za koje se traži licenca, broj motornih vozila za koje se želi dobiti izvod iz licence, podatke o broju prikolica, te pismene dokaze o ispunjavanju uvjeta iz članka 8. ovoga Zakona. Uz zahtjev se prilaže i kopija rješenja iz registra o obavljanju djelatnosti prijevoza u cestovnom prometu.
- (2) Ukoliko podnositelj zahtjeva ispunjava propisane uvjete, izdavatelj licence, donosi rješenje o dodjeli licence za obavljanje prijevoza u cestovnom prometu, te uručuje podnositelju original licence i izvode iz licence.
- (3) Licenca se izdaje za razdoblje do pet godina, a izvod licence za pojedino vozilo za razdoblje važenja licence.
- (4) Licence i izvodi licenca za pojedino vozilo, nisu prenosivi.
- (5) Domaći je prijevoznik dužan podnijeti zahtjev za izdavanje nove licence u skladu sa stavkom 1. ovoga članka najmanje tri mjeseca prije isteka važenja licence.
- (6) Domaći prijevoznik, koji prestane obavljati djelatnost prijevoza, najkasnije u roku osam dana od dana prestanka obavljanja djelatnosti, dužan je o tome obavijestiti izdavatelja licence.

- (7) Original licence nalazi se u sjedištu domaćeg prijevoznika. Prilikom obavljanja prijevoza u cestovnom prometu, odnosno tijekom vožnje vozač domaćeg prijevoznika dužan je u vozilu imati izvod licence.
- (8) Ministar pobliže propisuje postupak za dobivanje licence.

Uvjeti za početak obavljanja prijevoza

Članak 14.

Domaći prijevoznik može započeti obavljati one vrste prijevoza putnika ili tereta u unutarnjem ili međunarodnom cestovnom prometu, koji su navedeni u licenci s danom uručivanja licence, a pojedinim vozilom s danom kada mu je uručen izvod licence za to vozilo.

Promjena podataka

Članak 15.

- (1) Domaći prijevoznik dužan je u slučaju promjene podataka temeljem kojih je izdana licence o istom obavijestiti izdavatelja licence u roku osam dana od dana promjene.
- (2) U slučaju promjene podataka iz stavka 1. ovoga članka, a koji se odnose na vozila izdavatelj licence izdaje novi izvod za predmetno vozilo.
- (3) U slučaju promjene drugih podataka iz stavka 1. ovoga članka izdaje se nova licence s pripadajućim novim izvodima.
- (4) Nova licence s pripadajućim novim izvodima izdaje se domaćem prijevozniku po povratu licence čije važenje prestaje zbog promjene podataka.

Obvezni dokumenti u vozilu

Članak 16.

- (1) Vozač domaćeg prijevoznika tijekom vožnje u vozilu mora imati:
 - izvod licence za vozilo,
 - ugovor ili potvrdu o zaposlenju vozača,
 - putni list za povremeni i naizmjenični prijevoz putnika,
 - putni radni list za linijski prijevoz putnika,
 - teretni list za prijevoz tereta,
 - ugovor o podvozarstvu,
 - odgovarajuće dozvole koje se odnose na određenu vrstu prijevoza.
- (2) Prilikom obavljanja prijevoza u cestovnom prometu vozač prijevoznika Zajednice i vozač stranog prijevoznika u vozilu mora imati:
 - ugovor ili potvrdu o zaposlenju vozača,

- potrebne dozvole koje se odnose na određenu vrstu prijevoza,
 - međunarodni teretni list (CMR), odnosno, putni list.
- (3) Vozač prijevoznika dužan je na zahtjev nadležnog inspektora ili ovlaštenog službenika Carinske uprave Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Carinske uprave) dati na uvid sve isprave iz stavka 1. i 2. ovoga članka.

Ukidanje licence

Članak 17.

- (1) Izdavatelj licence može rješenjem ukinuti licencu izdanu domaćem prijevozniku u sljedećim slučajevima:
- ako prestane ispunjavati bilo koji od uvjeta za izdanu licencu,
 - ako se utvrdi da je licenca izdana na temelju netočnih podataka,
 - ako obavlja prijevoz u suprotnosti s izdanom licencom.
- (2) Domaći prijevoznik mora u roku osam dana od dana primitka rješenja o ukidanju licence, istu vratiti izdavatelju licence zajedno s izvodima. O ukidanju licence izdavatelj odmah izvješćuje nadležne inspeksijske službe.
- (3) Nadležni inspektor može izdavatelju licence podnijeti prijedlog za ukidanje, ako utvrdi da domaći prijevoznik ne ispunjava propisane uvjete za izdanu licencu ili ako utvrdi da prijevoznik obavlja prijevoz u suprotnosti s izdanom licencom.

Prijava prijevoznika za vlastite potrebe

Članak 18.

- (1) Pravne ili fizičke osobe koje obavljaju prijevoze za vlastite potrebe na temelju članka 7. stavka 5. točke 3. ovoga Zakona, prije početka obavljanja prijevoza dužne su se prijaviti kod izdavatelja licence, koji ih upisuje u evidenciju prijevoznika za vlastite potrebe, osim za prijevoz tereta vozilima ili skupom vozila čija najveća dopuštena masa ne prelazi 3.500 kg.
- (2) Prijevozi iz stavka 1. ovoga članka mogu se obavljati samo na osnovi potvrde o prijavi prijevoza za vlastite potrebe, koju izdaje izdavatelj licence.
- (3) Potvrda iz stavka 2. ovoga članka izdaje se na pisani zahtjev pravne ili fizičke osobe koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe u kojoj treba navesti: vrstu prijevoza, broj vozila kojima će obavljati prijevoz, podatke o broju prikolica i potvrdu o zaposlenom vozaču za vozila čija najveća dopuštena masa prelazi 3.500 kg.
- (4) Prilikom obavljanja prijevoza za vlastite potrebe vozač mora u vozilu imati:
- potvrdu ili izvod potvrde o prijavi prijevoza za vlastite potrebe,
 - ugovor ili potvrdu o zaposlenom vozaču,
 - teretni list za vozila čija najveća dopuštena masa prelazi 3.500 kg,
 - putni list za prijevoz osoba u međunarodnom cestovnom prometu,
 - odgovarajuće dozvole.
- (5) Vozila kojima se obavljaju prijevozi za vlastite potrebe moraju biti označena i opremljena sukladno propisu iz članka 6. ovoga Zakona.

(6) Na postupak izdavanja izvoda iz potvrde, oduzimanja, promjene i prestanka važenja na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona.

III. LICENCA ZAJEDNICE

Uvjeti za dobivanje licence Zajednice

Članak 19.

- (1) Međunarodni cestovni prijevoz putnika ili tereta unutar država članica Europske zajednice obavlja se na temelju licence Zajednice.
- (2) Licenca Zajednice vrijedi i u Republici Hrvatskoj te zamjenjuje licencu iz članka 7. ovoga Zakona.
- (3) Licencu Zajednice izdaje ministarstvo domaćem prijevozniku, koji obavlja prijevoz putnika i tereta u cestovnom prometu, ako je:
 - osnovan u Republici Hrvatskoj u skladu sa zakonodavstvom Republike Hrvatske,
 - u skladu sa zakonodavstvom Europske zajednice i sa zakonodavstvom Republike Hrvatske ispunjava uvjete za dobivanje licence za obavljanje prijevoza u cestovnom prometu.

Postupak za dobivanje licence Zajednice

Članak 20.

- (1) Na uvjete i postupak dobivanja licence Zajednice, ukidanje, promjenu podataka, kao i druga prava i obveza povezanih s licencom Zajednice, odgovarajuće se primjenjuju odredbe II. poglavlja ovoga Zakona.
- (2) Ministarstvo vodi evidenciju izdanih licenci Zajednice, te vozila prijavljenih za obavljanje cestovnog prijevoza putnika i tereta.
- (3) Ministarstvo svake godine do 31. siječnja dostavlja Komisiji pri Europskoj zajednici podatke o licencama i izvodima o licenci Zajednice izdanim domaćim prijevoznicima do 31. prosinca prethodne godine.

Oduzimanje licence Zajednice ili izvoda licence Zajednice

Članak 21.

Ako ministarstvo prijevozniku izrekne mjeru oduzimanja licence ili izvoda licence Zajednice, o tome bez odlaganja izvješćuje Komisiju pri Europskoj zajednici.

IV. PRIJEVOZ PUTNIKA

1. Prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu

Članak 22.

Prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu obavlja se kao javni linijski prijevoz, posebni linijski prijevoz, povremeni prijevoz, auto-taksi prijevoz i kao posebni oblik prijevoza.

A) Javni linijski prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu

Obavljanje javnog linijskog prijevoza putnika

Članak 23.

- (1) Javni linijski prijevoz je prijevoz putnika u cestovnom prometu i može se obavljati kao putnički, ekspresni ili direktni linijski prijevoz na međužupanijskim i županijskim linijama.
- (2) Javni linijski prijevoz putnika u cestovnom prometu može se obavljati samo autobusima i mora biti dostupan svim putnicima pod istim uvjetima i bez diskriminacije.
- (3) Prijevoznik je dužan prije početka obavljanja prijevoza dostaviti vozni red autobusnim kolodvorima na kojima su po voznom redu predviđena zaustavljanja, radi objave. Prijevoznik je dužan svim korisnicima usluga prijevoza opće uvjete prijevoza učiniti dostupnima.
- (4) Javni linijski prijevoz putnika u cestovnom prometu na istoj liniji može se obavljati i dodatnim autobusima. Pri obavljanju dodatnih vožnji paralelnim prijevozom (bis vožnje) dozvoljeno je izostavljanje određenih stajališta i autobusnih kolodvora.

Dozvola

Članak 24.

- (1) Prijevoznik koji obavlja javni linijski prijevoz putnika na određenoj liniji mora imati licencu i dozvolu za tu liniju.
- (2) Dozvola se izdaje s rokom važenja do 5 godina.
- (3) Dozvola nije prenosiva i može je koristiti samo prijevoznik kojem je izdana.
- (4) Dozvola iz stavka 1. ovoga članka sadrži: naziv i sjedište/prebivalište prijevoznika, naziv linije, vozni red, prijevozni pravac (itinerer) i rok važenja.
- (5) Ministar propisuje obrazac i visinu naknade za izdavanje dozvole.
- (6) Naknade iz stavka 5. ovoga članka prihod su državnog proračuna, odnosno proračuna županije.

Izdavatelj dozvole

Članak 25.

- (1) Ministarstvo izdaje dozvolu za međuzupanijski linijski prijevoz putnika.
- (2) Upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa izdaje dozvolu za županijski linijski prijevoz putnika.

Uvjeti za izdavanje dozvola

Članak 26.

- (1) Dozvole iz članka 24. stavka 1. ovoga Zakona izdaju se na temelju zahtjeva prijevoznika, uz koji su priloženi slijedeći dokumenti:
 - licenca za obavljanje prijevoza putnika,
 - usklađeni vozni red,
 - dokaz o prijevoznim kapacitetima i najmanje jednom kod sebe zaposlenom vozaču po autobusu,
 - potvrda nadležnih tijela o plaćenim porezima i doprinosima za mirovinsko i zdravstveno osiguranje, ne starija od 30 dana,
 - itinerer u odgovarajućem mjerilu,
 - pisani ugovor o zajedničkom obavljanju prijevoza, ako prijevoz obavljaju dva ili više prijevoznika.
- (2) U zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka prijevoznik je dužan navesti naziv linije, broj potrebnih dozvola i rok za koji se traži dozvola.

Obnova dozvola

Članak 27.

- (1) Zahtjev za obnovu dozvole podnosi se ministarstvu, odnosno upravnom tijelu županije nadležnom za poslove prometa, najmanje tri mjeseca prije isteka roka njenog važenja.
- (2) Zahtjev za obnovu dozvole mora sadržavati dokaze iz članka 26. stavak 1. ovoga Zakona, osim usklađenog voznog reda.

Članak 28.

- (1) Ministarstvo, odnosno upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa obnoviti će dozvolu prijevozniku ako ispunjava uvjete za dobivanje dozvole iz članka 26. stavka 1. ovoga Zakona, osim u slučaju ako:
 - prijevoznik iz neopravdanih razloga nije obavljao prijevoz na liniji za koju traži obnovu dozvole ili ako se nije pridržavao uvjeta iz voznog reda, posebno pristajanje na autobusnim kolodvorima odnosno autobusnim stajalištima,

- je u prethodnom razdoblju važenja dozvole, više od dva puta kršio propise posebno one koji se odnose na tehničku ispravnost vozila ili vremena upravljanja vozilom i odmorima vozača; a na temelju evidencije koju vode tijela nadležna za nadzor, pravomoćnih presuda domaćih sudbenih tijela, te izvješća nadležnih tijela država na čijem teritoriju je prekršaj počinjen, ako se radi o međunarodnim linijama.

(2) U slučaju odbijanja zahtjeva za obnovu dozvole iz stavka 1. ovoga članka, ministarstvo, odnosno upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa, nakon što rješenje kojim se zahtjev odbija postane konačno u upravnom postupku, javnim pozivom pozvat će zainteresirane prijevoznike na podnošenje ponuda za obavljanjem prijevoza na liniji na kojoj je dozvola nije obnovljena.

Prestanak važenja dozvole prije isteka roka važenja

Članak 29.

(1) Dozvola prestaje važiti prije isteka roka važenja u sljedećim slučajevima:

- prestankom važenja licence,
- ako prijevoznik prestane ispunjavati bilo koji od uvjeta na temelju kojih je dobio dozvolu,
- na zahtjev prijevoznika,
- ako prijevoznik po posebnim propisima prestane postojati,
- ako prijevoznik iz neopravdanih razloga ne obavlja prijevoz na odobrenoj liniji uzastopce dulje od pet (5) dana.

(2) Rješenje o prestanku važenja dozvole donosi ministarstvo, odnosno upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa.

3) Ministarstvo, odnosno upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa nakon što rješenje iz stavka 2. ovoga članka, postane konačno u upravnom postupku, pozvat će javnim pozivom zainteresirane prijevoznike na podnošenje ponuda za obavljanjem prijevoza na liniji na kojoj je dozvola prestala važiti prije isteka roka.

(4) Ministar propisuje način provođenja, rokove i kriterije za obavljanje prijevoza na temelju javnog poziva iz stavka 2. ovoga članka i članka 28. stavak 2. ovoga Zakona.

Obveze nositelja dozvole

Članak 30.

(1) Prijevoznik je dužan obavljati javni linijski prijevoz putnika:

- u skladu s ovim Zakonom, izdanom dozvolom i voznim redom koji je sastavni dio dozvole, cjenikom i općim uvjetima prijevoza,
- istu cijenu primjenjivati na isti način na sve korisnike autobusne linije,
- za vrijeme prijevoza u vozilu imati dozvolu ili ovjerenu kopiju dozvole,
- izdati voznu kartu putniku bez vozne karte,
- brinuti za red, sigurnost i redovitost obavljanja prijevoza,
- javno objaviti početak, izmjenu ili prestanak prijevoza na liniji.

Usklađivanje voznih redova

Članak 31.

- (1) Postupak usklađivanja voznih redova provode komore iz članka 12. ovoga Zakona.
- (2) Usklađivanje voznih redova obavlja se za nove i izmijenjene linije na kojima se mijenja vrijeme polaska.
- (3) Ministar propisuje mjerila, postupak i rokove redovnog i izvanrednog usklađivanja voznih redova, kao i visinu naknade za usklađivanja, koju plaćanju prijevoznici.
- (4) Naknada iz stavka 3. ovoga članka prihod je komore.

Daljinar

Članak 32.

- (1) Daljinar i minimalno vozno vrijeme utvrđuje prijevoznik.
- (2) Način određivanja daljinara i najmanjeg voznog vremena utvrđuje ministar

Vozne karte

Članak 33.

- (1) Putnici koji koriste javni linijski prijevoz, tijekom cijele vožnje moraju imati vozne karte koje sadrže:
 - naziv prijevoznika,
 - relaciju prijevoza,
 - cijenu prijevoza.
- (2) Na zahtjev nadležnog inspektora putnik je dužan dati voznu kartu na uvid.

Prodaja voznih karata

Članak 34.

- (1) Prijevoznik može prodavati vozne karte na organiziranim prodajnim mjestima (autobusnim kolodvorima, agencijama, poslovnica i sl.) kao i u autobusima.
- (2) Prijevoznik, autobusni kolodvor, agencija, poslovnica i sl. mogu prodavati

vozne karte samo za odobrene linije u skladu s odobrenim voznim redom i cjenikom.

- (3) Prijevoznik, autobusni kolodvor, agencija, poslovnica i sl. mogu, za međunarodne linije, prodavati isključivo vozne karte hrvatskog prijevoznika ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.

Cjenik

Članak 35.

- (1) Prijevoznik utvrđuje cjenik, osim ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.
- (2) Prijevoznik dostavlja cjenik autobusnim kolodvorima koje koristi po voznom redu.

Obavijest o kašnjenju autobusa

Članak 36.

- (1) Prijevoznik je dužan, u slučaju nemogućnosti održavanja određenog polaska na liniji ili o zakašnjenju duljem od 30 minuta, bez odgode izvijestiti autobusni kolodvor sa kojeg započinje prijevoz po voznom redu.
- (2) Po primitku obavijesti iz stavka 1. ovoga članka autobusni kolodvor sa kojeg započinje prijevoz dužan je izvijestiti slijedeće autobusne kolodvore po voznom redu.
- (3) Autobusni kolodvor može, po primitku obavijesti iz stavka 1. ovoga članka, uključiti drugog prijevoznika za obavljanje prijevoza, na račun prijevoznika koji je bio dužan obaviti prijevoz.

Članak 37.

Privremeni prekid prijevoza na liniji

- (1) Prijevoz se može privremeno prekinuti za vrijeme važenja dozvole kad nastanu i za vrijeme trajanja okolnosti koje prijevoznik nije mogao predvidjeti, a čije posljedice nije mogao otkloniti (viša sila).
- (2) Privremeni prekid prijevoza iz stavka 1. ovoga članka prijevoznik je dužan prijaviti izdavatelju dozvole i autobusnom kolodvoru, odmah nakon nastanka okolnosti koje su taj prekid izazvale.

Trajna obustava

Članak 38.

- (1) Ako prijevoznik ne može obavljati prijevoz prema odobrenom voznom redu na liniji za čije održavanje je dobio dozvolu, dužan je izdavatelju dozvole koji mu je izdao dozvolu, podnijeti zahtjev za trajnu obustavu prijevoza.
- (2) Izdavatelj dozvole, po primitku zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka Zakona, donijet će rješenje o ukidanju dozvole.
- (3) Prijevoznik je dužan trajnu obustavu prijevoza na odobrenoj liniji, objaviti na autobusnim kolodvorima.

Pravno sljedništvo

Članak 39.

Iznimno od članka 24. stavka 3. ovog Zakona pravni slijednik prijevoznika na kojeg glasi dozvola, nastavlja s obavljanjem prijevoza temeljem izdane dozvole i preuzima istovjetna prava i obveze, uz prethodnu suglasnosti izdavatelja dozvole.

Zajedničko obavljanje prijevoza

Članak 40.

- (1) Dva ili više prijevoznika mogu zajednički obavljati prijevoz.
- (2) Prijevoznici iz stavka 1. ovog članka u slučaju zajedničkog obavljanja prijevoza na liniji dužni su uz zahtjev priložiti pisani ugovor, na koji se primjenjuju propisi o obveznim odnosima o ortakluku.
- (3) Za prijevoz iz stavka 1. ovog članka izdaje se jedna dozvola koja glasi na sve prijevoznike.
- (4) U slučaju prestanka ispunjavanja bilo kojeg uvjeta za dobivanje dozvole, ili izricanje mjere zabrane obavljanja prijevoza u trajanju dužem od tri mjeseca, nekom od prijevoznika iz stavka 1. ovoga članka, prijevoz nastavljaju ostali prijevoznici na koje glasi dozvola.

Način obavljanja prijevoza

Članak 41.

Prijevoznik je dužan obavljati javni linijski prijevoz putnika na liniji za koju ima dozvolu u svoje ime, na vlastitu odgovornost i za vlastiti račun.

Podvozarstvo

Članak 42.

- (1) Iznimno od članka 41. ovoga Zakona prijevoznik može privremeno na određenoj liniji, ne dulje od 90 dana, tijekom jedne kalendarske godine, povjeriti obavljanje prijevoza drugom prijevozniku, koji ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom, temeljem pisanog ugovora (podvozarstvo).
- (2) Podvozarstvo je prijevoz koji se obavlja temeljem pisanog ugovora kojim se prijevoznik obvezuje da će obavljati prijevoz u ime i za račun drugog prijevoznika, na kojeg glasi dozvola.
- (3) U slučaju obavljanja prijevoza iz stavka 1. ovoga članka, nositelj dozvole dužan je o istom izvijestiti izdavatelja dozvola.

Obveze vozača

Članak 43.

- (1) Vozač prijevoznika dužan je u granicama raspoloživih mjesta u vozilu, u skladu s voznim redom i općim uvjetima prijevoza, prihvatiti i prevesti svaku osobu, uz prihvat osobne prtljage.
- (2) Zabranjeno je zaustavljanje izvan autobusnih kolodvora, odnosno autobusnih stajališta koja su određena voznim redom.

B. Posebni linijski prijevoz u unutarnjem cestovnom prometu

Obavljanje posebnog linijskog prijevoza putnika

Članak 44.

- (1) Posebnim linijskim prijevozom obavlja se prijevoz učenika osnovnih škola od i do obrazovnih institucija, invalida, putnika kojima je potrebna medicinska njega, te radnika između mjesta prebivališta i mjesta rada.
- (2) Posebni linijski prijevoz putnika obavlja se u pravilu autobusima, a iznimno može se obavljati i osobnim vozilom (8+1), odnosno, specijalnim vozilima, na osnovi zaključenog pismenog ugovora između naručitelja prijevoza i prijevoznika. Popis putnika obvezatni je sastavni dio ugovora. Tijekom obavljanja posebnog linijskog prijevoza u vozilu se mora nalaziti ugovor i popis putnika. Zabranjen je prijevoz putnika koji nisu upisani u popis u posebnom linijskom prijevozu.
- (3) Prijevoznik je dužan u roku 8 dana od zaključivanja ugovora iz stavka 2. ovoga članka obavijestiti ministarstvo, odnosno, upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa, koji vode registar posebnih linijskih prijevoza.

- (4) Iznimno, kao posebni linijski prijevoz može se obavljati i prijevoz putnika koji nisu navedeni u stavku 1. ovoga članka, ili u popisu putnika iz stavka 2. ovoga članka, u mjesta i iz mjesta u kojima ne postoji javni linijski prijevoz putnika, odnosno za potrebe nadomjestaka drugih oblika prijevoza.
- (5) Za obavljanje prijevoza iz stavka 4. ovoga članka, prijevoznik mora ishoditi dozvolu koju izdaje ministarstvo za međuzupanijske linije, odnosno upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa za županijske linije.
- (6) Prilikom izdavanja dozvole iz stavka 5. ovoga članka, izdavatelj dozvole uvažava sljedeće kriterije:
 - vremensku i mjesnu dostupnost javnog linijskog cestovnog i željezničkog prijevoza,
 - potrebe posebnih kategorija korisnika prijevoza,
 - utjecaj na ekonomiku postojećih linija.

C. Povremeni prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu

Definicija

Članak 45.

- (1) Povremeni prijevoz putnika u cestovnom prometu je prijevoz, kod kojeg se skupina unaprijed određenih putnika prevozi pod uvjetima, koji su dogovoreni ugovorom između prijevoznika i naručitelja prijevoza.
- (2) Povremeni prijevoz ne smije sadržavati ponovljene elemente linijskog, ni posebnog linijskog prijevoza, kao što su relacija, vrijeme odlaska i dolaska, te mjesta ulaza i izlaza putnika. Prijevozi su namijenjeni potrebama za jednokratnim prijevozima, te nemaju funkciju prijevoza dnevne migracije.
- (3) Pri obavljanju povremenog prijevoza putnika u autobusu se mora nalaziti putni list, osim u slučajevima prijevoza iz/u zračne i morske luke ili željezničke kolodvore, te prijevoz djece u kazalište, kino, sportske i druge manifestacije.

Auto-taksi prijevoz

Članak 46.

- (1) Auto-taksi prijevoz uređuje se ovim Zakonom i propisom kojeg u skladu s ovim Zakonom donosi ured državne uprave nadležan za poslove prometa, odnosno, tijelo nadležno za poslove prometa Grada Zagreba. Auto-taksi prijevoz obavlja se na temelju koncesije.
- (2) Propisom iz stavka 1. ovoga članka uređuju se uvjeti za dobivanje koncesije, utvrđuju se auto-taksi stajališta, te broj sjedala u osobnom vozilu kojim se obavlja auto-taksi prijevoz.
- (3) Za dobivanje koncesije iz stavka 1. ovoga članka, osim uvjeta propisanih za dobivanje koncesije, prijevoznik mora ispunjavati i uvjete propisane člankom 8. stavkom 1. točkom 1., 3. i 4. ovoga Zakona.

Područje obavljanja auto-taksi prijevoza

Članak 47.

- (1) Auto-taksi prijevoz obavlja se unutar područja i sa područja one županije, odnosno Grada Zagreba, na čijem području auto-taksi prijevoznik ima sjedište/prebivalište.
- (2) Propisom iz članka 46. stavka 1. ovoga Zakona, može se urediti pod kojim uvjetima je auto-taksi prijevoz dozvoljen prijevoznicima sa sjedištem/prebivalištem izvan područja županije, odnosno Grada Zagreba.

Strani auto-taksi prijevoznik

Članak 48.

Strani prijevoznik ne može obavljati auto-taksi prijevoz na teritoriju Republike Hrvatske, osim ako međunarodnim ugovorom nije drugačije utvrđeno ili ako je auto-taksi prijevoz dopušten hrvatskim prijevoznicima u toj državi.

Ispit za vozača auto-taksi vozila

Članak 49.

- (1) Vozač auto-taksi vozila mora imati položen ispit o poznavanju osnovnih podataka o kulturnim, gospodarskim, turističkim, prometnim i drugim značajnim objektima i znamenitostima na području na kojem obavlja prijevoz, prije dobivanja koncesije.
- (2) Nadležno tijelo županije, odnosno Grada Zagreba za poslove prometa, propisuje program ispita i načine provjere znanja.

Posebni oblik prijevoza

Članak 50.

Potrebu i način obavljanja posebnog oblika prijevoza putnika cestovnim vlakom, zaprežnim vozilom ili nekim drugim cestovnim vozilom utvrđuje nadležno tijelo jedinice lokalne samouprave odnosno Grada Zagreba.

2. Prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu

Članak 51.

Prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu obavlja se autobusima kao prijevoz u međunarodnom javnom linijskom prometu, posebnom linijskom prometu, kao povremeni prijevoz putnika i kao prijevoz putnika s naizmjeničnim vožnjama.

A. Javni linijski prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu

Uvjeti za uspostavljanje međunarodnog linijskog prijevoza putnika

Članak 52.

Javni prijevoz putnika u međunarodnom linijskom cestovnom prometu (u daljnjem tekstu: međunarodni linijski prijevoz putnika) između Republike Hrvatske i drugih država, te tranzitni prijevoz preko Republike Hrvatske uspostavljaju se u skladu s međunarodnim ugovorom, uz uvažavanje načela uzajamnosti, na osnovi suglasnosti za uvođenje i dozvole za izvođenje prijevoza, koju izdaje ministarstvo i nadležna tijela drugih država, a obavlja se u skladu s uvjetima koji su određeni ovim Zakonom i međunarodnim ugovorom.

Dozvola za međunarodni linijski prijevoz putnika

Članak 53.

- (1) Međunarodni linijski prijevoz putnika na teritoriju Republike Hrvatske može se obavljati samo na temelju dozvole koju izdaje ministarstvo.
- (2) Za izdavanje dozvole iz stavka 1. ovoga članka, moraju biti ispunjeni i sljedeći uvjeti:
 - vozni red mora biti usklađen,
 - sve države preko čijeg teritorija se odvija linija, suglasne su s obavljanjem prijevoza na toj liniji.
- (3) Dozvola se izdaje na zahtjev domaćeg prijevoznika, prijevoznika Zajednice odnosno stranog prijevoznika.
- (4) Dozvola se izdaje s rokom važenja do 5 godina.
- (5) Uz zahtjev iz stavka 3. ovoga članka treba priložiti vozni red, cjenik, itinerer, ugovor o zajedničkom obavljanju linijskog prijevoza putnika, kao i druge priloge određene međunarodnim ugovorom.
- (6) Prijevoznik Zajednice ili strani prijevoznik dostavlja zahtjev za izdavanje dozvole nadležnom tijelu države u kojoj je vozilo registrirano.
- (7) Ministarstvo izdaje dozvolu za dio linije koji prometuje preko teritorija Republike Hrvatske, nakon dobivene suglasnosti svih država preko kojih linija prometuje.
- (8) Sastavni dijelovi dozvole su ovjereni vozni red, cjenik i itinerer.

- (9) Dozvola se neće izdati ako prijevoznik ne ispunjava uvjete za dobivanje dozvole u skladu s ovim Zakonom odnosno međunarodnim ugovorom.
- (10) Registar međunarodnih linija vodi ministarstvo.
- (11) Dozvola iz stavka 1. ovoga članka, od dana pristupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske Zajednice, zamjenjuje se dozvolom Zajednice iz članka 66. ovoga Zakona.

Način obavljanja međunarodnog linijskog prijevoza putnika

Članak 54.

- (1) Međunarodni linijski prijevoz putnika mora se obavljati u skladu s izdanom dozvolom.
- (2) Zabranjeno je obavljanje prijevoza putnika između dva mjesta na teritoriju Republike Hrvatske pri obavljanju prijevoza iz stavka 1. ovoga članka.

Paralelni prijevoz s više vozila

Članak 55.

- (1) Međunarodni linijski prijevoz putnika može se u slučaju i privremenih okolnosti obavljati na istoj liniji i s dodatnim autobusima.
- (2) Prilikom obavljanja dodatnih vožnji paralelnim prijevozom (bis vožnje) dozvoljeno je izostavljanje određenih stajališta i autobusnih kolodvora.

Tranzitni linijski prijevoz putnika

Članak 56.

Tranzit preko teritorija Republike Hrvatske može se obavljati na temelju dozvole koju izdaje ministarstvo, bez ulaska i izlaska putnika na teritoriju Republike Hrvatske.

Primjena odredbi o unutarnjem linijskom cestovnom prijevozu

Članak 57.

Na objavljivanje i usklađivanje voznog reda, način i uvjete korištenja autobusnih kolodvora i autobusnih stajališta, te ostale uvjete u međunarodnom linijskom prijevozu putnika odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona kojima se uređuje unutarnji cestovni prijevoz.

Trajna obustava prijevoza

Članak 58.

- (1) Ako prijevoznik iz ekonomskih ili drugih opravdanih razloga ne može obavljati međunarodni linijski prijevoz putnika za koji mu je izdana dozvola, podnosi obrazloženi zahtjev za trajnu obustavu prijevoza ministarstvu nadležnom za promet.
- (2) Prijevoz se smije trajno obustaviti nakon što ministarstvo, postupajući po zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka, donese rješenje o ukidanju dozvole.

B. Posebni linijski prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu

Obavljanje posebnog linijskog prijevoza u međunarodnom cestovnom prometu

Članak 59.

- (1) Posebnim linijskim prijevozom u međunarodnom cestovnom prometu obavlja se prijevoz učenika i studenata od i do obrazovnih institucija, invalida, putnika kojima je potrebna medicinska njega, vojnika i njihovih obitelji između prebivališta i vojarne te radnika između mjesta prebivališta i mjesta rada.
- (2) Posebni linijski prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu obavlja se autobusima na osnovi zaključenog pisanog ugovora između naručitelja prijevoza i prijevoznika odnosno dozvole koju izdaje ministarstvo. Popis putnika je obvezatni sastavni dio ugovora.
- (3) Zabranjen je prijevoz putnika koji nisu upisani u popis u posebnom linijskom prijevozu u međunarodnom cestovnom prometu.
- (4) Prijevoznik je dužan prijaviti ugovor o obavljanju posebnog linijskog prijevoza putnika u međunarodnom cestovnom prometu ministarstvu, koji vodi evidenciju posebnih linijskih prijevoza. Tijekom obavljanja posebnog linijskog prijevoza u vozilu se mora nalaziti ugovor i popis putnika.

C. Povremeni prijevoz putnika i prijevoz putnika naizmjeničnim vožnjama u međunarodnom cestovnom prometu

Način obavljanja

Članak 60.

- (1) Povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu obavlja se bez dozvole kod sljedećih vrsta prijevoza:
 1. kružne vožnje «zatvorenih vrata», pri čemu se ista skupina putnika prevozi istim autobusom na cijelom putovanju i vraća na polazno

- mjesto. Polazno mjesto mora biti u državi u kojoj prijevoznik ima sjedište.
2. vožnje koje se obavljaju s putnicima pri polaznoj vožnji, a praznim autobusom pri povratnoj vožnji. Polazno mjesto mora biti u državi u kojoj prijevoznik ima sjedište.
 3. vožnje pri kojima se polazno putovanje obavlja bez putnika i svi se putnici uzimaju na istom mjestu, ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta;
 - putnici sačinjavaju skupinu formiranu na temelju ugovora o prijevozu, koji je zaključen prije njihovog dolaska u Republiku Hrvatsku. Putnici se prevoze nazad u državu u kojoj prijevoznik ima sjedište;
 - putnike je isti prijevoznik prethodno dovezao na teritorij Republike Hrvatske, te ih preuzima i odvozi nazad na teritorij države u kojoj prijevoznik ima sjedište;
 - putnici su pozvani da doputuju na teritorij Republike Hrvatske, pri čemu troškove prijevoza snosi fizička ili pravna osoba koja ih je pozvala. Putnici moraju sačinjavati jedinstvenu skupinu, koja nije nastala samo zbog tog putovanja. Prijevoznik dovozi putnike na teritorij države u kojoj ima sjedište,
 4. tranzitne vožnje preko teritorija Republike Hrvatske, ako su u svezi s povremenim prijevozom;
 5. prijevozima praznih autobusa, koji se koriste isključivo za zamjenu autobusa u kvaru ili oštećenog autobusa.
- (2) Dozvola je potrebna u slučaju:
1. prijevoza kod kojeg autobus ulazi u Republiku Hrvatsku prazan radi preuzimanja skupine putnika, te prijevoz te skupine na teritorij države u kojoj prijevoznik ima sjedište,
 2. ostalih povremenih prijevoza putnika.
- (3) Domaći prijevoznik mora imati dozvolu za povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu, ako je međunarodni prijevoz u pojedinim državama dozvoljen samo na temelju dozvola.
- (4) Dozvolu za obavljanje povremenog prijevoza putnika domaćem prijevozniku, na njegov zahtjev izdaje ministarstvo.

Prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu naizmjeničnim vožnjama

Članak 61.

- (1) Za prijevoze putnika u međunarodnom cestovnom prometu s naizmjeničnim vožnjama stranom je prijevozniku, odnosno prijevozniku Zajednice potrebna dozvola. Izvornik dozvole vozač mora imati u vozilu tijekom obavljanja prijevoza.

- (2) Dozvola iz stavka 1. ovoga članka ne izdaje se, ako je iz zahtjeva prijevoznika za izdavanje dozvole razvidno da su namjeravani prijevozi u suprotnosti s odredbama ovoga članka.
- (3) Prijevoz putnika naizmjeničnim vožnjama je prijevoz kod kojeg se nizom polaznih i povratnih vožnji prethodno formirane skupine putnika prevoze s istog polaznog mjesta na isto odredišno mjesto. Svaka skupina koja je obavila putovanje u polasku, vraća se u polazno mjesto kasnijom vožnjom istog prijevoznika. Polazno, odnosno odredišno mjesto je mjesto gdje vožnja započinje, odnosno završava, zajedno s okolnim mjestima unutar promjera od 50 km.
- (4) Kod naizmjeničnog prijevoza ni jedan se putnik ne smije ukrcavati ili iskrcavati tijekom puta.
- (5) Prva povratna i posljednja polazna vožnja u nizu naizmjeničnih vožnji, obavlja se praznim autobusom.
- (6) Značenje naizmjeničnog prijevoza se ne mijenja, ako se uz dopuštenje ministarstva:
 - putnici vraćaju s drugom skupinom ili prijevoznikom,
 - putnici usput uzimaju ili ostavljaju,
 - prva polazna i posljednja povratna vožnja obavlja praznim autobusom.

Putni list

Članak 62.

- (1) Prijevoznik, koji obavlja povremene prijevoze i prijevoz putnika s naizmjeničnim vožnjama mora ispuniti prije početka vožnje putni list.
- (2) Putni list koristi se za prijevoze iz stavka 1. ovoga članka i sadržava najmanje sljedeće podatke:
 - vrstu prijevoza,
 - prijevoznika,
 - itinerer,
 - podatke o registarskoj oznaci vozila,
 - podatke o voznom osoblju,
 - popis putnika.
- (3) Knjige putnih listova za autobuse domaćeg prijevoznika izdaje ministarstvo.
- (4) Ministar propisuje oblik i sadržaj, te način vođenja putnog lista za domaće prijevoznike, osim ako međunarodnim ugovorom nije drukčije utvrđeno.

D. Dokumenti, mjere i sloboda obavljanja prijevoza u međunarodnom cestovnom prometu

Ukidanje dozvole

Članak 63.

- (1) Ministarstvo može ukinuti dozvolu za međunarodni linijski prijevoz ili naizmjenične vožnje, koja je bila izdana domaćem prijevozniku, stranom

prijevozniku ili prijevozniku Zajednice, ako prijevoznik unatoč prethodnom upozorenju ne obavlja prijevoz u skladu s odredbama ovoga Zakona, odredbama drugih propisa koji su na snazi u Republici Hrvatskoj ili odredbama međunarodnih ugovora.

- (2) Dozvola iz stavka 1. ovoga članka, koja je bila izdana stranom prijevozniku ili prijevozniku Zajednice ukida se i u slučaju kad nadležno tijelo države u kojoj je strani prijevoznik registriran, odbije izdati odgovarajuću dozvolu domaćem prijevozniku.

Privremena zabrana obavljanja prijevoza u Republici Hrvatskoj

Članak 64.

- (1) Prijevozniku Zajednice i stranom prijevozniku ministarstvo može u slučaju težih ili ponovljenih kršenja ovoga Zakona, odnosno drugih propisa u Republici Hrvatskoj ili međunarodnih ugovora privremeno zabraniti obavljanje prijevoza u Republici Hrvatskoj.
- (2) Mjera privremene zabrane obavljanja prijevoza može se izreći privremeno, za razdoblje od tri do dvanaest mjeseci. Ako se ova mjera izriče prijevozniku prvi puta, izriče se u trajanju najduže šest mjeseci.
- (3) Protiv odluke o privremenoj zabrani obavljanja prijevoza dopušten je prigovor ministarstvu u roku 15 dana od primitka odluke.

Sloboda obavljanja prijevoza

Članak 65.

- (1) Svaki prijevoznik koji obavlja prijevoz putnika u komercijalne svrhe, dužan je obavljati prijevoz putnika bez diskriminacije i bez obzira na nacionalnost ili sjedište/prebivalište, uz uvjet da:
 - ima licencu države u kojoj je ima sjedište/prebivalište za prijevoz putnika u linijskom prijevozu, uključujući posebni linijski prijevoz i povremeni prijevoz,
 - ispunjava uvjete Europske zajednice za obavljanje djelatnosti prijevoza putnika u unutarnjem i međunarodnom cestovnom prijevozu,
 - ispunjava propisane uvjete u pogledu cestovne sigurnosti, koji se odnose na standarde za vozača i vozilo.
- (2) Odredbe stavka 1. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju i na prijevoznika za vlastite potrebe.

E. Obavljanje međunarodnog linijskog prijevoza putnika na temelju dozvole Zajednica

Dozvola Zajednice za međunarodni linijski prijevoz putnika

Članak 66.

- (1) Međunarodni linijski prijevoz putnika obavlja se temeljem dozvole Zajednice za obavljanje prijevoza putnika, koja se izdaje prijevozniku, odnosno pravnoj ili fizičkoj osobi koja u okviru svoje djelatnosti organizira i upravlja prijevozima putnika.
- (2) Dozvola iz stavka 1. ovoga članka nije prenosiva.
- (3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, nositelj dozvole uz suglasnost nadležnog tijela može povjeriti obavljanje prijevoza drugom prijevozniku, koji mora ispunjavati uvjete iz članka 65. ovoga Zakona. U tom slučaju u dozvoli mora biti naveden naziv prijevoznika kojem je povjereno obavljanje prijevoza.
- (4) U slučajevima udruživanja prijevoznika ili gospodarskih subjekata s namjerom obavljanja linijskog prijevoza, dozvola se izdaje onom prijevozniku koji je u okviru udruženja nositelj upravljanja prijevoza, a ostalim prijevoznicima izdaje se izvod te dozvole.
- (5) Obrazac dozvole Zajednice po obliku i sadržaju mora biti u skladu s uzorkom koji određuje Komisija.
- (6) Dozvola Zajednice za prijevoz izdaje se za razdoblje do najviše pet godina.
- (7) Dozvola Zajednice sadrži sljedeće podatke:
 - vrstu prijevoza,
 - relaciju, prvenstveno s navodom mjesta odlaska i mjesta dolaska,
 - vrijeme važenja,
 - stajališta i vozni red.
- (8) Dozvolu Zajednice u Republici Hrvatskoj izdaje ministarstvo na zahtjev prijevoznika. Dozvola se izdaje u suglasnosti s nadležnim tijelima država na čijem teritoriju putnici ulaze, odnosno izlaze.

Prestanak važenja dozvole Zajednice za linijski prijevoz putnika

Članak 67.

- (1) Dozvola za linijski prijevoz prestaje važiti nakon isteka roka za koji je bila izdana ili tri mjeseca nakon što ministarstvo primi obavijest nositelja dozvole da namjerava prekinuti prijevoz uz obvezno obrazloženje. Nositelj dozvole dužan je mjesec dana ranije javnom objavom obavijestiti korisnike o prekidanju djelatnosti.
- (2) Ministarstvo će oduzeti dozvolu Zajednice, ukoliko nositelj dozvole ne ispunjava uvjete za dobivanje dozvole, posebno ako država u kojoj prijevoznik ima sjedište, to zahtijeva.
- (3) U slučaju teškog kršenja ili ponovljenih lakših kršenja propisa s područja cestovne sigurnosti, posebno u pogledu vozila, te vremena vožnje i odmora za vozače, ministarstvo može zabraniti prijevozniku obavljanje međunarodnih putničkih prijevoza na teritoriju Republike Hrvatske, o čemu izvješćuje izdavatelja dozvole.

Obveza prijevoznika

Članak 68.

- (1) Prijevoznik u međunarodnom linijskom prijevozu dužan je, izuzev u slučaju više sile, obavljati prijevoze na liniji na način kojim jamči stalnost, redovitost, sigurnost, te ostale uvjete određene prilikom izdavanja dozvole, sve dok mu ne istekne dozvola Zajednice.
- (2) Prijevoznik je dužan objaviti itinerer, stajališta, vozni red, cijene i opće prijevozne uvjete na način kojim jamči dostupnost informacija svim korisnicima.

Uzajamna suradnja

Članak 69.

Republika Hrvatska surađuje s ostalim državama članicama Europske zajednice u pogledu izvješćivanja i pružanja informacija povezanih s:

- kršenjima zakonodavstva Europske zajednice s područja međunarodnog prijevoza putnika, koja počinj prijevoznik iz druge države, te o predloženim mjerama i kaznama,
- kaznama protiv domaćih prijevoznika za djela počinjena u drugoj državi članici.

3. Prijevoz osoba za vlastite potrebe

Definicije

Članak 70.

- (1) Prijevoz osoba za vlastite potrebe je prijevoz, koji bez naknade obavljaju pravne ili fizičke osobe.
- (2) Vozila koja se koriste za prijevoz za vlastite potrebe, moraju biti u vlasništvu pravne ili fizičke osobe ili moraju biti uzeta u zakup na temelju ugovora o zakupu ili lizingu.
- (3) Vozilom kojim se obavlja prijevoz za vlastite potrebe mora upravljati osoba zaposlena kod pravne ili fizičke osobe ili sama fizička osoba.
- (4) Pravne ili fizičke osobe koje obavljaju prijevoz za vlastite potrebe iz stavka 1. ovoga članka nisu dužne pribaviti dozvolu, ali moraju imati potvrdu iz članka 18. stavak 2. ovoga Zakona.

V. PRIJEVOZ TERETA

Vrste prijevoza tereta

Članak 71.

Prijevoz tereta u unutarnjem i međunarodnom cestovnom prometu obavlja se kao javni prijevoz u komercijalne svrhe i kao prijevoz za vlastite potrebe.

Javni prijevoz tereta u komercijalne svrhe

Članak 72.

Javni prijevoz tereta u komercijalne svrhe je prijevoz kod kojeg se relacija, cijena prijevoza i drugi prijevozni uvjeti određuju ugovorom između prijevoznika i naručitelja prijevoza.

Prijevoz tereta za vlastite potrebe

Članak 73.

Prijevozom tereta za vlastite potrebe smatra se prijevoz kojeg obavljaju pravne ili fizičke osobe bez naknade, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- teret koji se prevozi, mora biti u vlasništvu pravne ili fizičke osobe ili prodan, kupljen, dat ili uzet u najam, proizveden, dopunjen ili popravljen od pravne ili fizičke osobe koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe,
- svrha puta mora biti prijevoz tereta do ili od pravne ili fizičke osobe koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe, te njegovo premještanje unutar ili izvan sjedišta pravne ili prebivališta fizičke osobe koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe,
- vozilima kojima se obavlja takav prijevoz moraju upravljati vozači zaposleni kod pravne ili fizičke osobe,
- vozila moraju biti u vlasništvu, zakupu ili lizingu.

Strane dozvole za domaćeg prijevoznika

Članak 74.

- (1) Međunarodni prijevoz tereta obavlja se na temelju dozvole za međunarodni prijevoz tereta, ukoliko međunarodnim ugovorom nije određeno da se prijevoz obavlja bez dozvole.
- (2) Ministarstvo utvrđuje i razmjenjuje potrebni broj dozvola za jednu godinu, s nadležnim tijelima drugih država.
- (3) Dozvole za prijevoz tereta u međunarodnom cestovnom prometu tereta dijele se na kritične i nekritične.

- (4) Ministarstvo svake godine u mjesecu rujnu, na temelju praćenja stanja za tekuću godinu, mora utvrditi popis kritičnih dozvola, koji objavljuje na svojoj oglasnoj ploči i web stranicama ministarstva.

Raspodjela stranih dozvola

Članak 75.

- (1) Raspodjelu stranih dozvola domaćim prijevoznicima obavljaju komore, osim kritičnih dozvola čiju raspodjelu obavlja ministarstvo.
- (2) Za raspodjelu kritičnih dozvola ministar imenuje Povjerenstvo.
- (3) Osnovni kriterij za raspodjelu stranih dozvola su:
- broj vozila registriranih za obavljanje prijevoza u međunarodnom cestovnom prometu, za koje prijevoznik posjeduje važeće izvide licence,
 - kvaliteta voznog parka,
 - broj zaposlenih vozača,
 - broj ispravno upotrijebljenih i važećih dozvola u određenom promatranom razdoblju,
 - visina ostvarenog godišnjeg prometa po vozilu,
 - broj izrečenih kaznenih mjera sukladno odredbama ovog Zakona.
- (4) Mjerila, postupak i način raspodjele stranih dozvola domaćim prijevoznicima propisuje ministar.
- (5) Podaci o raspodjeli stranih dozvola objavljuju se svakih šest mjeseci na oglasnoj ploči i web stranicama ministarstva.

Obveze komora

Članak 76.

- (1) Komore su dužne ministarstvu dostavljati izvješće o izdanim i iskorištenim stranim dozvolama po pojedinim državama i prijevoznicima.
- (2) Ministar propisuje postupak, način i rokove za izvješćivanje iz stavka 1. ovoga članka.

Naknada za raspodjelu stranih dozvola

Članak 77.

- (1) Prijevoznik je dužan platiti naknadu za dodijeljenu stranu dozvolu.
- (2) Visinu naknade iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje ministar.
- (3) Komore imaju pravo na naknadu troškova postupka raspodjele stranih dozvola

iz članka 75. stavka 1. ovoga Zakona. Visinu naknade troškova utvrđuju komore uz prethodnu suglasnost ministra.

Uvjeti za dodjelu dozvola

Članak 78.

Strane dozvole može dobiti domaći prijevoznik, ako ispunjava sljedeće uvjete:

- ima licencu za međunarodni prijevoz tereta u cestovnom prometu,
- pravodobno je izdavatelju dozvola podnio zahtjev za dodjelu dozvola,
- podmirio je sve poreze i doprinose za mirovinsko i zdravstveno osiguranje, o čemu dostavlja potvrdu nadležnih tijela, ne stariju od 30 dana.

Korištenje stranih dozvola

Članak 79.

- (1) Dobivene strane dozvole prijevoznik može upotrijebiti samo za vozila za koje ima izvode licenca za međunarodni prijevoz tereta.
- (2) Za cijelo vrijeme obavljanja međunarodnog prijevoza strana dozvola se mora nalaziti u vozilu.
- (3) Prijevoznik je dužan pravilno i točno popuniti dozvolu i ne smije mijenjati podatke unesene u dozvolu.
- (4) Prijevoznik je dužan koristiti dozvolu u skladu s njezinom namjenom i ne smije je ustupiti drugom prijevozniku.

Dozvole za stranog prijevoznika

Članak 80.

- (1) Strani prijevoznik ili prijevoznik Zajednice (u daljnjem tekstu: strani prijevoznik), registriran u državi s kojom je Republika Hrvatska zaključila ugovor o međunarodnom prijevozu tereta u cestovnom prometu, može obavljati međunarodni prijevoz tereta u Republici Hrvatskoj, ako ima važeću dozvolu za prijevoz tereta, koju izdaje ministarstvo, odnosno bez dozvole, ako je tako određeno međunarodnim ugovorom.
- (2) Međunarodni prijevoz stranim vozilom, koje ima priključno vozilo, obavlja se na temelju jedne dozvole.
- (3) Ako strani prijevoznik obavlja međunarodni prijevoz tereta vučnim i priključnim vozilom (skup vozila) različite države registracije, mora imati dozvolu samo za vučno vozilo, osim ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.
- (4) Važeća dozvola za prijevoz tereta mora biti ovjerena od strane Carinske uprave i nalaziti se u stranom vozilu za vrijeme vožnje na teritoriju Republike Hrvatske.
- (5) Kontrolu dozvole obavljaju Carinska uprava i inspekcija cestovnog prometa i cesta ministarstva.

Posebne dozvole

Članak 81.

- (1) Ako je strani prijevoznik iz države s kojom Republika Hrvatska nije sklopila ugovor o međunarodnom prijevozu, Carinska uprava može mu izdati uz plaćanje pristojbe, posebnu dozvolu za obavljanje prijevoza tereta.
- (2) Izvješće o izdanim dozvolama iz stavka 1. ovoga članka Carinska uprava dostavlja ministarstvu, do desetoga u mjesecu, za protekli mjesec.

Prijevozi stranog prijevoznika u treću državu

Članak 82.

- (1) Strani prijevoznik ne može obavljati prijevoz tereta iz Republike Hrvatske u treću državu i obratno, osim ako je to određeno međunarodnim ugovorom.
- (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka strani prijevoznik može obaviti prijevoz tereta iz Republike Hrvatske u treću državu i obratno u slučaju da je zbog pomanjkanja odgovarajućih prijevoznih kapaciteta u Republici Hrvatskoj potrebno angažirati stranog prijevoznika. U tom slučaju ministarstvo stranom prijevozniku izdaje posebnu dozvolu.

Prijevozi bez dozvole

Članak 83.

- (1) Dozvola za stranog prijevoznika nije potrebna:
 1. za prijevoz tereta sa zrakoplovnog pristaništa i za zrakoplovno pristanište, u slučaju havarije i druge nezgode zrakoplova ili u slučaju slijetanja zrakoplova zbog prisilne promjene pravca leta ili u slučaju otkazivanja zrakoplovnih linija,
 2. za prijevoz oštećenog motornog i priključnog vozila,
 3. za prijevoz umrle osobe,
 4. za prijevoz tereta prilikom selidbe u odgovarajućim posebnim vozilima,
 5. za prijevoz poštanskih pošiljki,
 6. za prijevoz izložaka, namijenjenih sajmovima i izložbama,
 7. za prijevoz pomoćnih sredstava i drugih potrepština za kazališne, glazbene i druge kulturne priredbe, cirkuske predstave ili za filmska, radijska i televizijska snimanja,
 8. za prijevoz mrtvih životinja, osim ako je riječ o industrijskoj preradi,
 9. za prijevoz pčela i ribljeg mlađa,

10. za prijevoz medicinskog i drugog materijala kao pomoć u slučaju prirodnih nepogoda i rata i za prijevoz tereta u humanitarne svrhe,
 11. za prazna vozila kojima se zamjenjuju vozila u kvaru, te preuzima prijevoz tereta iz vozila u kvaru,
 12. za vozila tehničke pomoći za popravak vozila u kvaru (servisna remontna vozila),
 13. za prijevoz tereta isključivo u reklamne svrhe ili za nastavu,
 14. za vozila nosivosti do 3.500 kg ili najveće dopuštene mase do 6.000 kg.
- (2) Za prijevoz iz stavka 1. ovoga članka vozač u vozilu mora imati dokument iz kojeg je razvidno da je riječ o jednom od navedenih prijevoza.

Primjena standarda o zaštiti okoliša i sigurnosti cestovnog prometa

Članak 84.

Zabranjen je ulazak u Republiku Hrvatsku stranom prijevozniku, vozilom koje ne ispunjava uvjete propisane posebnim propisima u pogledu zaštite okoliša i sigurnosti u cestovnom prometu.

Izvanredni prijevoz

Članak 85.

- (1) Izvanredni prijevoz tereta u međunarodnom cestovnom prometu obavlja se na temelju ovoga Zakona i drugih propisa.
- (2) Strana vozila u prometu na cestama Republike Hrvatske moraju udovoljavati propisima Republike Hrvatske u pogledu dimenzija i ukupne mase vozila i osovinskih opterećenja.
- (3) Za obavljanje izvanrednog prijevoza u međunarodnom cestovnom prometu strani prijevoznik mora imati dozvolu za izvanredni prijevoz.
- (4) Dozvolu iz stavka 3. ovoga članka izdaje ministarstvo nadležno za promet, na temelju zahtjeva kojeg strani prijevoznik podnosi preko pravne ili fizičke osobe registrirane za obavljanje otpremničke, odnosno agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu.
- (5) Kontrolu izvanrednih prijevoza, odnosno, kontrolu osovinskih opterećenja, ukupne mase i dimenzija vozila u prometu na cestama provode «Hrvatske ceste» d.o.o., uz potrebnu suradnju Ministarstva unutarnjih poslova, odnosno, Inspekcije cestovnog prometa i cesta ministarstva.
- (6) Kontrolu iz stavka 5. ovoga članka na graničnim prijelazima Republike Hrvatske obavlja Carinska uprava u okviru carinskog nadzora.
- (7) Ako se kontrolom iz stavka 5. ovoga članka utvrdi da se obavlja izvanredni prijevoz bez dozvole, odnosno, ako se utvrdi da osovinsko opterećenje, ukupna masa i dimenzije vozila premašuju propisane veličine, troškove kontrole snosi vozač, prema posebnom propisu o javnim cestama, a vozilo se isključuje iz prometa, odnosno, zabranjuje mu se ulazak ili izlazak iz Republike Hrvatske do pribavljanja dozvole za izvanredni prijevoz.

- (8) Za nastavak prijevoza prijevoznik mora, uz troškove kontrole platiti naknadu po posebnom propisu o javnim cestama, za obavljeni prijevoz u Republici Hrvatskoj do mjesta kontrole, odnosno, do mjesta usklađenja osovinskog opterećenja, ukupne mase i dimenzija, odnosno, do mjesta istovara ili izlaska iz Republike Hrvatske, kao i nadoknaditi štetu nastalu na cesti, po posebnom propisu, ukoliko se ona utvrdi.

VI. KABOTAŽA

Kabotaža i korištenje stranog vozila

Članak 86.

- (1) Strani prijevoznik ne može obavljati unutarnji prijevoz (kabotaža) na teritoriju Republike Hrvatske, osim ako je to predviđeno međunarodnim ugovorom ili ako za to ima posebnu dozvolu koju izdaje ministarstvo.
- (2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, strani prijevoznik može obavljati unutarnji prijevoz kružnu vožnju grupe putnika, koju je dovezao iz države u kojoj je vozilo registrirano.
- (3) Domaći prijevoznik može koristiti strano vozilo za prijevoz, na temelju dozvole za korištenje stranog vozila, koju na njegov zahtjev može izdati ministarstvo, u skladu s kriterijima koje propisuje ministar.

VII. NAKNADA ZA CESTE

Članak 87.

- (1) Za motorno vozilo registrirano izvan Republike Hrvatske koje obavlja prijevoz u Republici Hrvatskoj, osim za vozilo kojim se obavlja izvanredni prijevoz, plaća se naknada za ceste, ukoliko međunarodnim ugovorom nije drugačije određeno. Za strano vozilo kojime se obavlja izvanredni prijevoz umjesto naknade za ceste plaća se naknada po posebnom propisu.
- (2) Naknada za ceste iz stavka 1. ovoga članka uplaćuje se na račun državnog proračuna.
- (3) Ministar propisuje visinu i način plaćanja naknade iz stavka 1. ovoga članka.
- (4) Ako su motorna vozila i prikolica registrirane u različitim državama plaća se naknada za skupinu vozila u iznosu koji vrijedi za državu u kojoj je registrirano vučno vozilo.
- (5) Ako je vučno vozilo iz stavka 4. ovog članka registrirano u državi s kojom je međunarodnom ugovorom dogovoreno da se naknada za ceste ne plaća, a prikolica je iz države s kojom takav ugovor ne postoji, naknada za prikolicu izračunava se u iznosu koji vrijedi za državu u kojoj je ona registrirana.
- (6) Za motorna vozila registrirana izvan Republike Hrvatske koja koristi domaći prijevoznik, zaračunava se naknada za ceste u iznosima koji vrijede za državu u kojoj je registrirano pojedino vozilo.
- (7) Naknadu za ceste naplaćuje Carinska uprava.

- (8) Za strano vozilo registrirano u državi u kojoj visina naknade za ceste nije odgovarajuća visini naknade za ceste utvrđene iz stavka 5. ovoga članka, ministarstvo može uskladiti naknadu do odgovarajućeg iznosa.

VIII. AUTOBUSNI I TERETNI KOLODVORI

Usluge i opremljenost

Članak 88.

- (1) Na autobusnim kolodvorima obavlja se prihvat i otpremanje autobusa i putnika, preuzimanje i pohranjivanje prtljage, pružanje informacija o prijevozima i druge usluge povezane s prijevozom putnika.
- (2) Na autobusnim kolodvorima obavlja se i prodaja voznih karata i rezervacije ako postoji ugovor o prodaju karata između autobusnog kolodvora i prijevoznika.
- (3) Autobusni kolodvori obavljaju prihvat i otpremanje svih autobusa u javnom linijskom prijevozu putnika prema izdanim dozvolama.
- (4) Autobusni kolodvori obavljaju prihvat i otpremanje autobusa u posebnom linijskom, povremenom i naizmjeničnom prijevozu putnika u skladu s raspoloživim brojem perona.
- (5) Peroni za prihvat autobusa moraju biti na odgovarajući način opremljeni i označeni tako da je zajamčena sigurnost putnika i drugih osoba, koje se zadržavaju na području autobusnog kolodvora, neometani dolazak i odlazak autobusa, te obavljanje poslova iz stavka 1. ovoga članka.

Obavljanje djelatnosti

Članak 89.

- (1) Djelatnost pružanja kolodvorskih usluga može obavljati pravna ili fizička osoba, koja je registrirana za obavljanje te djelatnosti i ima u vlasništvu ili zakupu autobusni kolodvor, te koja ima licencu za obavljanje te djelatnosti.
- (2) Licencu iz stavka 1. ovoga članka, izdaje ured državne uprave nadležan za poslove prometa, odnosno, upravno tijelo Grada Zagreba, nadležno za poslove prometa.
- (3) Uvjeti za dobivanje licence iz stavka 2. ovoga članka su:
 - dobar ugled u smislu članka 9. ovoga Zakona,
 - zaposlena osoba odgovorna za vođenje poslova kolodvora s položenim ispitom o stručnoj osposobljenosti, sukladno člancima 11. i 12. ovoga Zakona
 - najmanje dva natkrivena perona,
 - najmanje jedno autotaksi stajalište,
 - osvijetljene i zagrijane prostorije za boravak putnika,
 - prostor za pohranu prtljage,
 - sanitarne prostorije,

- prometni ured,
 - mjesto za prodaju voznih karata,
 - istaknuti izvodi iz voznih redova,
 - javna telefonska govornica
 - prostor prilagođen za pristup invalidnim osobama.
- (4) Prihvat i otprema putnika obavlja se na autobusnim kolodvorima i autobusnim stajalištima koji su u tu svrhu izgrađeni i označeni, a predviđeni su u voznom redu prijevoznika koji obavlja javni linijski prijevoz.
 - (5) Usluge autobusnog kolodvora moraju biti dostupne svim korisnicima pod jednakim uvjetima i bez diskriminacije, u skladu sa utvrđenom kategorijom.
 - (6) Ministar propisom utvrđuje mjerila za kategorizaciju autobusnih kolodvora.
 - (7) Rješenje o kategoriji donosi nadležni ured državne uprave, odnosno tijelo nadležno za poslove prometa Grada Zagreba.
 - (8) Autobusni kolodvor donosi cjenik kolodvorskih usluga u skladu sa utvrđenom kategorijom autobusnog kolodvora, kojeg se dužan pridržavati.
 - (9) Cjenike usklađuju grupacija putničkog prometa i grupacija autobusnih kolodvora Hrvatske gospodarske komore, koja ih i ovjerava.

Obveza korištenja autobusnog kolodvora

Članak 90.

U mjestu u kojem postoji autobusni kolodvor, prijevoznik koji obavlja javni linijski prijevoz dužan je koristiti se tim autobusnim kolodvorom.

Radno vrijeme autobusnih kolodvora

Članak 91.

Radno vrijeme autobusnog kolodvora mora biti usklađeno s vremenima polaska i dolaska linija i to najmanje 15 minuta prije polaska i 15 minuta poslije odlaska linije.

Obveze autobusnih kolodvora

Članak 92.

- (1) Autobusni kolodvor je dužan voditi očevidnik o dolascima i polascima autobusa.
- (2) Autobusni kolodvor je dužan izvješćivati do 5. u mjesecu za protekli mjesec nadležnog izdatelja dozvole, o neobavljanju prijevoza na odobroj liniji.
- (3) Vozač autobusa dužan je prijaviti autobusnom kolodvoru vrijeme svakog dolaska i polaska autobusa.
- (4) Ministar propisuje sadržaj i način vođenja očevidnika stavka 1. ovoga članka.

Usluge i opremljenost teretnih kolodvora za teretna vozila i autobuse

Članak 93.

- (1) Djelatnost pružanja kolodvorskih usluga u teretnom prometu može obavljati pravna ili fizička osoba, koja je registrirana za obavljanje te djelatnosti i ima u vlasništvu ili zakupu objekt teretnog kolodvora, te koja ima licencu za obavljanje te djelatnosti.
- (2) Licencu iz stavka 1. ovoga članka, izdaje ured državne uprave nadležan za poslove prometa, odnosno, upravno tijelo Grada Zagreba, nadležno za poslove prometa.
- (3) Uvjeti za dobivanje licence iz stavka 2. ovoga članka su:
 - dobar ugled u smislu članka 9. ovoga Zakona,
 - zaposlena osoba odgovorna za vođenje poslova kolodvora s položenim ispitom o stručnoj osposobljenosti, sukladno člancima 11. i 12. ovoga Zakona,
 - odgovarajuća površina za parkiranje vozila, u skladu s posebnim propisom,
 - prostor i mehanizacija za pretovar tereta,
 - prostor za skladištenje tereta,
 - povezanost s najmanje još jednim vidom prometa,
 - prostor za carinske, otpremničke i agencijske poslove,
 - prostor za smještaj i prehranu posade vozila,
 - javna telefonska govornica.
- (4) Teretni kolodvor obavlja prihvat i otpremanje, parkiranje i osiguranje teretnih vozila, te jamči boravak i smještaj voznog osoblja.
- (5) Teretni kolodvor mora biti opremljen i osposobljen za prihvat, otpremu i carinjenje svih vrsta tereta.

Obveza objave uvjeta poslovanja

Članak 94.

- (1) Usluge autobusnih kolodvora, teretnih kolodvora, odnosno parkirališta za teretna vozila ili za autobuse pod istim su uvjetima dostupni svim korisnicima.
- (2) Radno vrijeme, cjenik za obavljanje usluga, te opći uvjeti poslovanja autobusnih odnosno teretnih kolodvora, odnosno parkirališta za teretna vozila ili za autobuse mora biti objavljen na vidnom mjestu.

IX. OVLASTI INSPEKCIJSKIH I DRUGIH NADZORNIH TIJELA

Upravni nadzor

Članak 95.

Upravni nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju istog, obavlja ministarstvo.

Inspeksijski nadzor

Članak 96.

- (1) Inspeksijske poslove obavlja Inspekcija cestovnog prometa i cesta ministarstva sukladno posebnom Zakonu.
- (2) Inspeksijski nadzor nad primjenom odredbi ovoga Zakona koje se odnose na licencu za početak obavljanja djelatnosti navedenih u članku 7. ovoga Zakona, nad odredbama o cjeniku prijevoznika (članak 35. Zakona), prodaji voznih karata (članak 34. Zakona), te članaka 46., 47. i 49. ovoga Zakona, osim Inspekcije cestovnog prometa i cesta obavlja i Državni inspektorat Republike Hrvatske.
- (3) Inspektori Državnog inspektorata u obavljanju inspeksijskog nadzora stavka 2. ovoga članka imaju ovlasti inspektora cestovnog prometa i cesta sukladno posebnom zakonu.

Nadležnosti carinskih tijela

Članak 97.

- (1) Carinska uprava na graničnom prijelazu, odnosno na drugom mjestu gdje se obavlja carinski nadzor, provjerava da li domaći i strani prijevoznik ima dozvolu i druge isprave, propisane ovim Zakonom, drugim propisima i međunarodnim ugovorima te da li prijevoznik obavlja prijevoz u skladu s tim ispravama.
- (2) Ako Carinska uprava utvrdi da strani prijevoznik nema u vozilu propisanu dozvolu te potrebne ostale isprave ili ih ne koristi na propisan način, zabranit će ulazak vozila u Republiku Hrvatsku, odnosno izlazak iz nje, te o tome izvijestiti ministarstvo.
- (3) Ako Carinska uprava utvrdi da domaći prijevoznik nema u vozilu propisanu dozvolu i ostale potrebne isprave ili ih ne koristi na propisan način, zabranit će izlazak vozila iz Republike Hrvatske i o tome izvijestiti ministarstvo.

- (4) Ako Carinska uprava utvrdi da pravna ili fizička osoba obavlja javni prijevoz bez licence iz članka 7. ovoga Zakona, naredit će iskrcavanje tereta u najbližem carinskom skladištu, o trošku te pravne ili fizičke osobe, odnosno zabraniti izlazak autobusa iz Republike Hrvatske i o tome izvijestiti ministarstvo.
- (5) Carinska uprava iz stavka 1. ovoga članka privremeno će oduzeti stranom prijevozniku dozvolu za prijevoz, izdanu na temelju ovoga Zakona ili međunarodnog ugovora, ako posumnja u njezinu ispravnost, odnosno ako se prijevoznik ne pridržava uvjeta iz dozvole.
- (6) Privremeno oduzeta dozvola sa zapisnikom o njezinom privremenom oduzimanju dostavlja se ministarstvu u roku od 24 sata, a zbog donošenja konačne odluke.

X. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 98.

(1) Novčanom kaznom od 20.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prijevoznik, odnosno druga pravna osoba, ako:

1. obavlja djelatnost bez licence (članak 7. stavak 1., članak 89. stavak 1., članak 93. stavak 1. ovoga Zakona),
2. obavlja linijski prijevoz bez dozvole, (članak 24. stavak 1. ovoga Zakona),
3. obavlja prijevoz iz Republike Hrvatske u treće države i obratno bez dozvole (članak 82. stavak 1. i 2. ovoga Zakona),
4. obavlja kabotažu na teritoriju Republike Hrvatske (članak 86. stavak 1. ovoga Zakona).

(2) Za istovjetne prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, učinjene po treći puta, domaćem prijevozniku i drugoj pravnoj i fizičkoj osobi koja obavlja djelatnost iz ovoga Zakona, pored novčane kazne, izreći će se i zaštitna mjera zabrane obavljanja te djelatnosti u trajanju od šest do dvanaest mjeseci.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. točke 2., 3. i 4. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba prijevoznika, odnosno druge pravne osobe ili vozač stranog vozila, novčanom kaznom od 1.000,00 do 10.000,00 kuna.

(4) U slučaju počinjenja prekršaja iz stavka 1. točke 2., 3. i 4. ovoga članka, stranom prijevozniku može se privremeno oduzeti vozilo kojim je počinjen prekršaj, do okončanja sudskog postupka, ili do polaganja odgovarajuće jamčevine. Privremeno oduzeto vozilo na trošak prekršitelja pohranjuje se na odgovarajuće osiguranom mjestu.

Članak 99.

(1) Novčanom kaznom od 15.000,00 do 70.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prijevoznik, odnosno druga pravna osoba, ako:

1. povjeri upravljanje motornim vozilom vozaču suprotno odredbi članka 4. i 5. ovoga Zakona.
2. se vozilu ne nalaze dokumenti iz članka 16. stavka 1. i 2. ovoga Zakona

3. obavlja javni prijevoz putnika suprotno odredbi članka 24. stavak 3. ovoga Zakona,

4. obavlja javni linijski prijevoz suprotno odredbi članka 30. ovoga Zakona,

5. obavlja posebni linijski prijevoz suprotno odredbi članka 44. ovoga Zakona,

6. obavlja povremeni prijevoz putnika suprotno odredbi članka 45. ovoga Zakona,

7. nema dozvolu iz članka 53. stavak 1. ovoga Zakona,

8. nema dozvolu iz članka 56. ovoga Zakona,

9. ne obavlja prijevoz u skladu sa člankom 59. ovoga Zakona,

10. obavlja prijevoz suprotno odredbi članka 60. stavka 2. ovoga Zakona,

11. nema dozvolu iz članka 61. stavka 1. ovoga Zakona,

12. nema putni list iz članka 62. ovoga Zakona

13. nema dozvolu iz članka 85. stavak 3. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka izriče se, uz novčanu kaznu, i zaštitna mjera oduzimanja imovinske koristi ostvarene prekršajem.

(3) Za istovjetne prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, počinjene po drugi put, domaćem prijevozniku i drugoj pravnoj i fizičkoj osobi koja obavlja djelatnost iz ovoga Zakona, pored novčane kazne, izreći će se i zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti u trajanju od šest do dvanaest mjeseci.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba prijevoznika, odnosno druge pravne osobe ili vozač stranog motornog vozila, novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

(5) U slučaju počinjenja prekršaja iz stavka 1. točke 13. ovoga članka, stranom prijevozniku može se privremeno oduzeti vozilo kojim je počinjen prekršaj, do okončanja sudskog postupka ili do polaganja odgovarajuće jamčevine. Privremeno oduzeto vozilo na trošak prekršitelja pohranjuje se na odgovarajuće osiguranom mjestu.

Članak 100.

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prijevoznik, autobusni i teretni kolodvor, odnosno druga pravna osoba, ako:

1. ako prodaje vozne karte suprotno odredbama članak 34. ovoga Zakona

2. obavlja podvozarstvo suprotno odredbi članka 42. ovoga Zakona,

4. obavlja auto taksi prijevoz suprotno odredbama članaka 46., 47., 48. i 49. ovoga Zakona,

5. na obavlja prijevoz u skladu s odredbama članka 54. ovoga Zakona,

6. obavlja prijevoz suprotno odredbama članak 68. ovoga Zakona.

7. obavlja prihvat i otpremanje autobusa suprotno odredbi članka 89. stavak 4. ovoga Zakona,

8. ako peroni za prihvat autobusa nisu opremljeni i označeni sukladno članku 88. stavku 5. ovoga Zakona,

9. ako pruža usluge suprotno odredbi članka 89. stavka 5. ovoga Zakona,

10. se ne pridržava i ne ovjeri cjenik pružanja kolodvorskih usluga (članak 89. stavak 6. ovoga Zakona),

11. ne koristi autobusni kolodvor (članak 90. ovoga Zakona).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. točke 3., 4. 10. i 11. ovoga članka, izriče se, uz novčanu kaznu, i zaštitna mjera oduzimanja imovinske koristi postignute prekršajem.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba prijevoznika, odnosno druge pravne osobe ili vozač stranog motornog vozila, novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

Članak 101.

(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 25.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prijevoznik, odnosno druga pravna osoba, ako:

1. koristi vozilo koje ne ispunjava posebne uvjete (članak 6. stavak 1.),
2. u vozilu nema putni list u skladu sa člankom 16. stavak 1. i članak 62. stavka 1. 2. ovoga Zakona,
3. u vozilu nema teretnog lista (članak 16. stavak 1. i 2. ovoga Zakona),
4. prijevoznik ne vrati izdavatelju licence licencu zajedno s izvodima licence, u roku od sam dana od dana pravomoćnosti rješenja o ukidanju licence (članak 17. stavak 2. Zakona),
5. obavlja prijevoz za vlastite potrebe suprotno odredbama članka 18. stavak 4., članak 71. i članak 73. ovoga Zakona,
6. obavlja javni linijski prijevoz suprotno odredbi članka 23. stavak 2. i članka 54. ovoga Zakona,
7. ne objavi vozni red skladu sa člankom 23. stavak 3. ovoga Zakona,
8. ne izvijesti autobusni kolodvor o nemogućnosti održavanja određenog polaska na liniji, o zakašnjenju ili o privremenom prekidu i trajnoj obustavi (članak 36. stavak 1., članak 37. stavak 2. i članak 38. stavak 3. ovoga Zakona),
9. obavlja prijevoz suprotno odredbama članka 80. stavak 1., 2., 3. i 4. ovoga Zakona,
10. domaći prijevoznik koristi strano vozilo bez dozvole (članak 86. stavak 3. ovoga Zakona
11. nije uskladio radno vrijeme prema članku 91. ovoga Zakona,
12. ne vodi očevidnik o dolascima i polascima autobusa, te ne izvijesti nadležno tijelo o neobavljanju linijskog prijevoza (članak 92. ovoga Zakona),
13. obavlja usluge suprotno odredbi članka 94. stavak 1. i 2. ovoga Zakon.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba prijevoznika, odnosno druge pravne osobe ili vozač stranog vozila, novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

Članak 102.

(1) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se fizička osoba, ako:

1. obavlja prijevoz u suprotnosti s odredbom članka 44. stavak 1. i 2. ovoga Zakona,
2. u vozilu nema dokaz o plaćenju naknadi (članak 88. ovoga Zakona.).

3. ne prijavi autobusnom kolodvoru vrijeme dolaska i polaska autobusa (članak 92. stavak 3. ovoga Zakona),

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i vozač motornog vozila od 300,00 do 1.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. točke 1. ovoga članka, izriče se, uz novčanu kaznu, i zaštitna mjera oduzimanja imovinske koristi postignute prekršajem.

XI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 103.

(1) Propisi na temelju ovlaštenja iz ovoga Zakona donijet će se u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

(2) Do stupanja na snagu propisa iz stavka 1. ovoga članka, primjenjuju se propisi koji su donijeti na temelju Zakona o prijevozu u cestovnom prometu («Narodne novine», br.98/98, 83/02, 26/03-.pročišćeni tekst), ako nisu u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona.

Članak 104.

- (1) Odobrenja za obavljanje djelatnosti prijevoza i dozvole izdane prema propisima koji su važili do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, vrijede do isteka roka njihovog važenja.
- (2) Odobrene koncesije za autotaksi prijevoz koje su izdala nadležna tijela jedinice lokalne samouprave, odnosno, Grada Zagreba, vrijede do isteka roka njihovog važenja.
- (3) Pravne i fizičke osobe koje obavljaju djelatnosti iz ovoga Zakona, uskladit će svoje poslovanje u skladu s odredbama ovoga Zakona u roku od jedne godine, od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (4) Pravne i fizičke osobe koje ne usklade svoje poslovanje sukladno stavku 3. ovoga članka, prestaju s obavljanjem djelatnosti, što će rješenjem utvrditi ministarstvo, odnosno, ured državne uprave u županiji, odnosno, upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa.

Članak 105.

Postupci započeti, a nedovršeni do stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit će se prema propisima koji su važili do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, a prema odredbama ovoga Zakona samo u slučaju ako je to povoljnije za stranku u postupku.

Članak 106.

(1) Od dana pristupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije, odredbe članka 10. stavak 4. ovoga Zakona neće se primjenjivati.

(2) Pristupanjem Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske Zajednice, članak 61. stavak 7. ovoga Zakona prestaje primjenjivati za prijevoznike Zajednice

Članak 107.

- (1) Do dana pristupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije, status prijevoznika zajednice istovjetan je statusu stranog prijevoznika.
- (2) Odredba ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuje i na vozača stranog prijevoznika, odnosno vozača Zajednice.

Članak 108.

- (1) Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na Poglavlje III. ovoga Zakona i odredbe članka od 65.-69. ovoga Zakona, počinju se primjenjivati za prijevoznike Zajednica i domaće prijevoznike s danom pristupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije.
- (2) S danom pristupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije, prestaju se primjenjivati odredbe Poglavlja IV. ovoga Zakona koje se odnose na javni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu za prijevoznike Zajednica.
- (3) Odredbe iz stavka 2. ovoga članka primjenjivat će se na domaće prijevoznike koji obavljaju prijevoz putnika na teritoriju država koje nisu članice Europske unije i nakon pristupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije.

Članak 109.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o prijevozu u unutarnjem cestovnom prometu («Narodne novine» broj 36/98, 83/98 i 26/03-pročišćeni tekst i 102/04).

Članak 110.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u «Narodnim novinama».

OBRAZLOŽENJE

Članak 1.

Određbe ovog članka reguliraju područja koja se uređuju ovim Zakonom, kao i nadležnost tijela zaduženih za provođenje i nadzor i provođenjem Zakona.

Članak 2.

Ovim člankom definiraju se pojmovi koji se koriste u tekstu ovoga Zakona.

Članak 3.

Ovim člankom definirano je obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoza putnika, kao i djelatnost prijevoza tereta.

Članak 4.

Ovim člankom propisano je da vozači, kao i vozači auto-taksi prijevoza moraju imati srednju stručnu spremu u zanimanju vozač.

Članak 5.

Ovim člankom ograničava se starost vozača, odnosno, propisuje obveza prijevoznika da smije povjeriti upravljanje vozilom kod sebe zaposlenom vozaču ne starijem od 65, odnosno, ne mlađem od 18 godina.

Također, istim člankom, stavkom 4. propisani su i posebni uvjeti za vozače autobusa kada voze na udaljenosti većoj, odnosno, dužoj od 50 km od mjesta u kojem prijevoznik ima sjedište, odnosno, prebivalište. Za prijevoz opasnih tvari vozač mora imati navršenu 21 godinu starosti i radno iskustvo od najmanje 3 godine kao vozač teretnog vozila, kako je to propisano člankom 5. stavkom 5. Zakona.

Članak 6.

Ovim člankom propisano je da vozila kojima se obavlja djelatnost prijevoza, kao i vozila kojima se obavlja prijevoz za vlastite potrebe moraju ispunjavati posebne uvjete koje će propisati ministar nadležan za promet, dok će potvrdu o istome izdavati ovlaštene stanice za tehnički pregled. Naime, vrlo je važno da vozila kojima se obavlja djelatnost cestovnog prometa osim uobičajenih uvjeta koje mora ispunjavati svako vozilo moraju ispunjavati i posebne uvjete, upravo radi postizanja većeg stupnja sigurnosti i tehničke ispravnosti, a o čemu će nadležno tijelo voditi evidenciju, te izdavati potvrde.

Članak 7.

Stavkom 1. ovog članka propisano je da se djelatnost prijevoza putnika ili tereta može obavljati samo temeljem licence, koje izdaje ministarstvo nadležno za promet, odnosno, ured državne uprave nadležan za promet, odnosno, nadležno tijelo Grada Zagreba. Također, za obavljanje djelatnosti javnog cestovnog prijevoza putnika i

tereta pravna ili fizička osoba mora biti registrirana za obavljanje djelatnosti javnog cestovnog prijevoza.

Nadalje, stavkom 4. ovog članka propisano je kada i u kojim slučajevima nije potrebno ishoditi licencu za obavljanje djelatnosti prijevoza, s tim da je u svakoj od sedam iznimki navedeno o kakvom se konkretnom prijevozu radi.

U odnosu na važeći Zakon o prijevozu u cestovnom prometu, pojam Licence nije novi institut, naime, odobrenje koje svaki prijevoznik mora pribaviti prije početka obavljanja djelatnosti zamijenjen je terminološki u licencu, a kako je to prihvaćeno u zemljama Europske unije.

Članak 8.

Ovim člankom Zakona propisano je pet uvjeta koje mora ispunjavati prijevoznik, (dobar ugled, financijska sposobnost, odgovarajuća stručna sprema, vlasništvo jednog registriranog vozila, parkiralište) kako bi ishodio licencu temeljem koje može obavljati djelatnost prijevoza, dok je stavkom 3. istog članka Zakona dano ovlaštenje ministru nadležnom za promet da uz suglasnost ministra nadležnog za zaštitu okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva propiše minimalne i druge tehničke uvjete za parkirališna mjesta za vozila i prikolice.

U odnosu na važeći Zakon, novost je u broju registriranog motornog vozila, odnosno, do sada je kao uvjet bilo propisano da prijevoznik mora imati 3 autobusa za linijski prijevoz putnika u unutarnjem i međunarodnom prijevozu, dok je prema Konačnom prijedlogu Zakona, sada predviđeno jedno registrirano motorno vozilo za pojedine vrste vozila.

Članak 9.

Ovim člankom detaljno je razrađena kategorija dobrog ugleda koji je jedan od 5. uvjeta definiran člankom 8. za ishođenje licence za obavljanje djelatnosti prometa, kao i slučajevi u kojima se cijeni da prijevoznik nema dobar ugled.

Članak 10.

U ovom članku propisani su financijski uvjeti koje mora ispunjavati prijevoznik, a što je također jedan od uvjeta iz članka 8. Zakona, dok su u istom članku, stavku 3. navedeni dokazi kojima prijevoznik može dokazivati da ispunjava uvjet financijske sposobnosti koja je potrebna za obavljanje djelatnosti prijevoza.

Članak 11.

Stručna osposobljenost prijevoznika ili osobe odgovorne za prijevoz također je jedan od uvjeta za ostvarivanje prava na licencu, te je propisano da se ista stječe polaganjem pisanog stručnog ispita, koji može biti dopunjen usmenim ispitom, uz iznimku za osobe koje imaju visoku, odnosno, višu stručnu sprema i najmanje 5 godina, odnosno, 3 godine radnog iskustva u upravljanju prijevozničkom djelatnošću.

Članak 12.

Ovim člankom definirana je ovlast Hrvatske gospodarske komore i Hrvatske obrtničke komore u provođenju ispita, kao i obveza vođenja evidencije o istome, dok je stavkom 3. propisano da će ministar nadležan za promet imenovati tročlani sastav komisije, na njihov prijedlog.

Članak 13.

Ovim člankom propisan je postupak za dobivanje licence, odnosno, donošenje rješenja o dodjeli licence, kao i izvoda licence za svako pojedino vozilo. Također, istim člankom Zakona definiran je rok važenja licence i to do 5 godina, kao i mogućnost ulaganja prigovora.

Istovremeno, stavkom 7. propisana je obveza prijevoznika da obavijesti izdavatelja licence o prestanku obavljanja djelatnosti prijevoza, kao i ovlast ministra nadležnog za promet da pobliže propiše postupak za dobivanje licence.

Članak 14.

Ovim se člankom definira vrijeme u kojem se može započeti sa djelatnošću prijevoza putnika ili tereta u unutarnjem i međunarodnom prometu, a to je dan uručenja licence, odnosno, za pojedino vozilo dan kada je prijevozniku uručen izvod iz licence za konkretno vozilo.

Članak 15.

Ovim člankom propisana je obveza prijevozniku da prijavi svaku promjenu podatka temeljem kojih mu je izdana licenca izdavatelju licence i to u roku od osam dana od dana nastanka promjene.

Članak 16.

Ovim se člankom propisuje što se sve od dokumenata mora nalaziti u vozilu tijekom obavljanja prijevoza tereta ili putnika i to za domaćeg prijevoznika, kao i za prijevoznika Zajednice i vozača stranog prijevoznika, kao i obveza pružanja dokumenata nadležnim inspektorima, odnosno, carinskim tijelima.

Članak 17.

Ovim člankom propisani su uvjeti pod kojima izdavatelj licence istu može ukinuti.

Članak 18.

Ovim se člankom definiraju obveze pravnih ili fizičkih osoba koje obavljaju prijevoz za vlastite potrebe, a koje se sastoje od prijave kod izdavatelja licence, prije početka obavljanja djelatnosti, koji ih upisuje u evidencije.

Stavkom 4. propisano je što sve vozač vozila kojim se obavlja prijevoz za vlastite potrebe mora imati u vozilu.

U odnosu na važeći Zakon, prijava prijevoznika za vlastite potrebe je novost u odnosu na važeći Zakon, a prema kojem se navedena djelatnost nije evidentirala u odnosu na sadašnji.

Članak 19.

Ovim člankom definira se međunarodni cestovni prijevoz putnika ili tereta unutar država članica Europske zajednice, te propisuje da licenca Zajednice vrijedi u Republici Hrvatskoj, te zamjenjuje licencu iz članka 6. ovoga Zakona.

Stavkom 2. propisana je nadležnost tijela za izdavanjem licence Zajednice.

Članak 20.

Ovim se člankom definira da se na postupak i na uvjete za ishođenje licence Zajednice na odgovarajući način primjenjuju odredbe II. poglavlja ovoga Zakona, kao i obveza ministarstva nadležnog za promet da svake godine do 31. siječnja dostavlja Komisiji pri Europskoj zajednici podatke o licencama i izvodima iz licence.

Članak 21.

Ovim člankom propisano je da, ukoliko ministarstvo nadležno za promet izrekne mjeru oduzimanja licence ili izvoda iz licence, o tome odmah izvješćuje Komisiju pri Europskoj komisiji.

Odredbe članka ovoga Zakona koje se odnose na Licencu Zajednice primjenjivat će se od dana pristupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije.

Članak 22.

Prijevoz putnika razvrstan je na javni linijski prijevoz, posebni linijski prijevoz, povremeni prijevoz, auto-taksi prijevoz, kao i posebne oblike prijevoza.

Članak 23.

Ovim člankom propisane su podvrste javnog linijskog prijevoza, kao i odredba po kojoj se navedeni prijevoz može obavljati samo autobusima. Također, stavkom 3. propisana je obveza prijevozniku na objavu voznog reda na autobusnim kolodvorima, kao i uređenim autobusnim stajalištima, uz obvezu da su opći prijevozni uvjeti dostupni svim korisnicima prijevoza.

Stavkom 4. omogućeno je obavljanje javnog linijskog prijevoza i dodatnim autobusima (paralelni prijevoz tzv. bis vožnje).

Članak 24.

Ovim člankom propisano je da se javni linijski prijevoz može obavljati samo temeljem dozvole za određenu liniju, koja se izdaje s rokom važenja od 5 godina, koja nije prenosiva, te je može koristiti samo prijevoznik kojem je izdana.

Stavkom 5. propisana je ovlast ministru nadležnom za promet da propiše obrazac i visinu naknade za izdane dozvole.

Članak 25.

U ovom članku utvrđuje se nadležnost za izdavanjem dozvola za međužupanijski linijski prijevoz, odnosno županijski linijski prijevoz putnika.

Članak 26.

U ovom članku propisani su uvjeti pod kojima se može izdati dozvola za županijski i međužupanijski prijevoz, kao i potrebni dokumenti koje je prijevoznik dužan priložiti uz svoj zahtjev.

Članak 27. i 28.

Ovim člancima propisani su uvjeti za obnovu dozvole, te razlozi zbog kojih izdavatelj dozvole istu neće obnoviti, te uvjeti za objavu javnog poziva zainteresiranim prijevoznicima za podnošenje ponuda za obavljanjem prijevoza na liniji koja je ukinuta, odnosno, nije obnovljena.

Članak 29.

Ovim člankom propisani su slučajevi kada dozvola prestaje važiti prije isteka roka njenog važenja.

Članak 30.

Ovim člankom propisana je obveza prijevoznika na obavljanje javnog linijskog prijevoza, u skladu s dozvolom i voznim redom, kao i obveza primjene iste cijene za sve putnike.

Članak 31.

Ovim člankom propisano je usklađivanje voznih redova, a koji postupak je povjeren Hrvatskoj gospodarskoj komori i Hrvatskoj obrtničkoj komori, te ovlast ministra nadležnog za promet za propisivanjem mjerila, postupaka i rokova za redovno i izvanredno usklađivanje.

Članak 32.

Ovim člankom utvrđeno je da daljinar i minimalno vozno vrijeme utvrđuje prijevoznik, dok je stavkom 2. dana ovlast ministru nadležnom za promet da utvrdi način određivanja daljinara i najmanjeg voznog reda.

Članak 33.

Ovim člankom propisana je obveza putnicima da za trajanja cijele vožnje moraju imati voznu kartu koja mora sadržavati određene podatke, te da je moraju pružiti na uvid nadležnom inspektoru.

Članak 34.

Ovim člankom određeno je da se prodaja voznih karata može obavljati samo na organiziranim prodajnim mjestima i to autobusnim kolodvorima, agencijama, poslovnicama, no i u samim autobusima.

Ova odredba je novost u odnosu na važeći Zakon o prijevozu u cestovnom prometu gdje je prodaja voznih karata u autobusima bila iznimka, u slučajevima gdje nije postojalo organizirano prodajno mjesto.

Članak 35.

U ovom članku utvrđena je obveza prijevoznika da utvrđuje cjenik, osim ako je to uređeno međunarodnim ugovorom, kao i obveza da cjenik dostavlja autobusnim kolodvorima koje koristi po voznom redu.

Članak 36.

Ovim člankom propisana je obveza prijevoznicima na obavješćivanje autobusnih kolodvora o nemogućnosti održavanja određene linije, odnosno, o kašnjenju duljem od 30 minuta, te je istovremeno utvrđena obveza autobusnog kolodvora koji je primio obavijest da istu proslijedi drugim autobusnim kolodvorima, te da u tom slučaju može u prijevoz uključiti drugog prijevoznika na račun prijevoznika koji je bio dužan obaviti prijevoz.

Članak 37.

Prijevoz se može privremeno prekinuti za vrijeme važenja dozvole, ali samo u slučaju nastanka i za vrijeme trajanja okolnosti koje prijevoznik nije mogao predvidjeti (viša sila).

Takav prekid prijevoznik je dužan odmah prijaviti izdavatelju dozvole, kao i autobusnim kolodvorima.

Članak 38.

Ovim člankom propisana je obveza prijevoznicima da podnesu zahtjev izdavatelju dozvole za trajnom obustavom prijevoza ukoliko ne mogu obavljati prijevoz prema odobrenom voznom redu na liniji za koju su dobili dozvolu.

Izdavatelj dozvole u tom slučaju donosi rješenje o ukidanju dozvole, dok je stavkom 3. utvrđena obveza prijevoznika da trajnu obustavu objavi na autobusnim kolodvorima.

Članak 39.

Ovim člankom predviđena je mogućnost prijenosa dozvole, u određenim slučajevima, i na drugog prijevoznika.

Članak 40.

Ovim člankom dozvoljeno je, pod određenim uvjetima, obavljanje zajedničkog prijevoza dva ili više prijevoznika, uz obvezu dostave ugovora o zajedničkom obavljanju djelatnosti na koji se primjenjuju odredbe o ortakluku.

Stavkom 3. propisano je da se u tom slučaju izdaje jedna dozvola koja glasi na sve prijevoznike koji na taj način obavljaju zajednički prijevoz.

Članak 41.

Ovim člankom propisana je obveza prijevozniku na obavljanje javnog linijskog prijevoza na liniji za koju ima dozvolu, u svoje ime i na vlastitu odgovornost i račun.

Članak 42.

U ovom članku definirano je podvozarstvo, zatim rok u kojem se isto može obavljati i pod kojim uvjetima, a što je novina u odnosu na važeći Zakon. Time se dopušta mogućnost da prijevoznik koji ima dozvolu povjeri obavljanje prijevoza drugom prijevozniku.

Članak 43.

Ovim člankom utvrđena je obveza vozača da u granicama raspoloživih mjesta u vozilu, a u skladu s voznim redom, mora pružiti uslugu prijevoza svakoj osobi, uz primitak prtljage, te je stavkom 2. pripisana zabrana zaustavljanja izvan autobusnih kolodvora, odnosno, stajališta utvrđenih voznim redom.

Članak 44.

Ovim člankom propisane se skupine putnika koje se mogu prevoziti posebnim linijskim prijevozom, te obveza zaključivanja ugovora za takav vid prijevoza. Posebni linijski prijevoz putnika obavlja se na temelju ugovora zaključenog između prijevoznika i naručitelja prijevoza, a obveza je prijevoznika izvijestiti nadležno tijelo za izdavanje dozvole za linijski prijevoz putnika o zaključenju ugovora.

Kada na nekom području ne postoji organiziran linijski prijevoz putnika, a obavlja se posebni linijski prijevoz putnika, posebnim linijskim prijevozom putnika mogu se prevoziti i drugi putnici uz dozvolu ministarstva nadležnog za promet, odnosno upravnog tijela županije. Posebni linijski prijevoz obavlja se autobusima, a može i osobnim vozilima 8+1, odnosno, specijalnim vozilima.

Članak 45.

Ovim člankom uređuje se obavljanje povremenog prijevoza putnika kao prijevoza unaprijed određene skupine putnika, pod uvjetima koji su dogovoreni ugovorom

između prijevoznika i naručitelja prijevoza, pri čemu taj prijevoz ne smije sadržavati elemente linijskog ni posebnog linijskog prijevoza.

Članak 46.

U ovom članku uređuje se auto-taksi prijevoz, koji se obavlja na temelju ovoga Zakona i propisa kojeg donosi županija. Za obavljanje auto-taksi prijevoza jedinica županija izdaje koncesiju, a za dobivanje koncesije prijevoznik mora ispunjavati uvjete u pogledu dobrog ugleda, stručne osposobljenosti i mora imati u vlasništvu ili zakupu najmanje jedno vozilo.

Članak 47.

Ovim člankom utvrđeno je da se auto-taksi prijevoz obavlja na području županije u kojoj ima sjedište/prebivalište, te se daje mogućnost jedinicama lokalne samouprave uređivanja uvjeta pod kojima auto-taksi prijevoznici sa drugog područja mogu obavljati auto-taksi

Članak 48.

Ovim člankom zabranjuje se stranom prijevozniku obavljanje auto-taksi prijevoza na području Republike Hrvatske, osim ako je to uređeno međunarodnim ugovorom, odnosno, ako isto pravo imaju i hrvatski prijevoznici u toj državi.

Članak 49.

Ovim člankom propisuje se obveza polaganja ispita za vozača auto-taksi vozila, prema programu kojeg propisuje nadležno tijelo županije.

Članak 50.

Ovim člankom daje se u nadležnost jedinici lokalne samouprave da utvrdi potrebu i način obavljanja prijevoza putnika cestovnim vlakom, zaprežnim vozilom ili nekim drugim cestovnim vozilom.

Članak 51.

U ovom članku određuju se vrste prijevoza putnika u međunarodnom cestovnom prometu.

Članak 52.

Ovim člankom propisuju se uvjeti za uspostavljanje međunarodnog linijskog prijevoza putnika između Republike Hrvatske i drugih država, kao i tranzitni prijevoz preko Republike Hrvatske.

Članak 53.

Ovim člankom određuje se da se međunarodni linijski prijevoz putnika može obavljati samo na temelju dozvole koju izdaje ministarstvo nadležno za promet, uvjeti koje prijevoznik mora ispunjavati, rok važenja dozvole i popis dokumenata koje prijevoznik mora priložiti uz zahtjev.

Članak 54.

Ovim člankom utvrđuje se da se međunarodni linijsku prijevoz putnika mora obavljati u skladu s izdanom dozvolom, te se zabranjuje obavljanje unutarnjeg prijevoza putnika na međunarodnim linijama.

Članak 55.

Ovim člankom daje se mogućnost obavljanja međunarodnog linijskog prijevoza na istoj liniji i dodatnim autobusima, uz istovremenu mogućnost izostavljanja određenih stajališta i autobusnih kolodvora.

Članak 56.

Ovim člankom propisano je da se tranzit preko Republike Hrvatske može obavljati temeljem dozvole koju izdaje ministarstvo nadležno za promet, ali bez usputnog ulaska i izlaska putnika.

Članak 57.

Ovim člankom određuje se da se na objavljivanje i usklađivanje voznih redova, načine i uvjete korištenja stajališta i autobusnih kolodvora, kao i na ostale uvjete u međunarodnom linijskom prijevozu putnika odgovarajuće primjenjuju odredbe ovoga Zakona kojima se uređuje unutarnji cestovni prijevoz.

Članak 58.

Ovim člankom propisana je mogućnost trajne obustave prijevoza u obavljanju međunarodnog linijskog prijevoza putnika uz odobrenje ministarstva nadležnog za promet.

Članak 59.

Ovim člankom propisuju se skupine putnika koje se mogu prevoziti posebnim linijskim prijevozom u međunarodnom cestovnom prometu, te obveza zaključivanja ugovora za takav vid prijevoza. Posebni linijski prijevoz putnika obavlja se na temelju ugovora zaključenog između prijevoznika i naručitelja prijevoza, a obveza je prijevoznika o zaključenju ugovora izvijestiti ministarstvo nadležno za promet.

Članak 60.

Ovim člankom propisuje se način obavljanja povremenog prijevoza putnika u međunarodnom cestovnom prometu, vožnje koje se obavljaju bez dozvola i vožnje za koje prijevoznik mora imati dozvolu.

Članak 61.

Ovim člankom definira se naizmjenični prijevoz putnika, utvrđuje njegov način obavljanja, te propisuje obveza držanja dozvole u autobusu tijekom vožnje. Ovaj članak se prestaje primjenjivati na prijevoznike Zajednice, od dana pristupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske Zajednice .

Članak 62.

Ovim člankom propisana je obveza korištenja putnog lista pri obavljanju povremenog prijevoza i prijevoza naizmjeničnim vožnjama, te obveza popunjavanja putnog lista prije svake vožnje.

Članak 63.

Ovim člankom propisano je da ministarstvo nadležno za promet može ukinuti dozvolu za međunarodni linijski prijevoz ili naizmjenične vožnje, ako prijevoznik unatoč prethodnom upozorenju ne obavlja prijevoz u skladu sa odredbama ovoga Zakona, i drugih propisa.

Članak 64.

Ovim člankom propisuje se mogućnost izricanja privremene zabrane obavljanja prijevoza stranom prijevozniku ili prijevozniku Zajednice u slučaju težih ili ponovljenih kršenja odredbi ovoga Zakona, drugih propisa ili međunarodnih ugovora. Privremena zabrana može se izreći u trajanju od tri do dvanaest mjeseci, a ako se zabrana izriče prvi puta može se izreći najdulje u trajanju od šest mjeseci.

Članak 65.

Ovim člankom propisuje se da svaki prijevoznik obavlja prijevoz putnika u komercijalne svrhe, bez diskriminacije i bez obzira na nacionalnost ili sjedište, odnosno, prebivalište.

Članak 66.

Za obavljanje međunarodnog linijskog prijevoza putnika potrebna je dozvola Zajednice za prijevoz.

Istim člankom propisano je da obrazac dozvole Zajednice propisuje Komisija, a dozvola se izdaje na razdoblje do pet godina.

Članak 67.

Ovim člankom definirani su uvjeti pod kojima prestaje važenje dozvola Zajednice za međunarodni linijski prijevoz putnika, kao i uvjeti pod kojima ministarstvo nadležno za promet može oduzeti dozvolu Zajednice, o čemu mora izvijestiti izdavatelja dozvole.

Članak 68.

Ovim člankom propisane su obveze prijevoznika koji je dužan obavljati prijevoze na način kojim jamči redovitost, stalnost, te obveza objave itinerera, stajališta, voznog reda, cijena i drugo.

Članak 69.

Ovim člankom propisano da Republika Hrvatska surađuje s članicama Europske zajednice u pogledu izvješćivanja i pružanja informacija.

Članak 70.

Ovim člankom uređen je prijevoz za vlastite potrebe, i utvrđeno je da vozila koja se koriste za prijevoz moraju biti u vlasništvu, odnosno, uzeta u zakup na dulji rok, te da vozilima mogu upravljati osobe zaposlene kod pravne ili fizičke osobe, ili sama fizička osoba.

Članak 71.

Ovim člankom utvrđeno je da se prijevoz tereta u unutarnjem ili međunarodnom prijevozu obavlja kao javni prijevoz u komercijalne svrhe ili kao prijevoz za vlastite potrebe.

Članak 72.

Ovim člankom definiran je javni prijevoz u komercijalne svrhe kao prijevoz u kojem je poznata relacija, cijena, kao i drugi prijevozni uvjeti koji se uređuju ugovorom između prijevoznika i naručitelja prijevoza.

Članak 73.

Ovim člankom se utvrđuje što se smatra prijevozom tereta za vlastite potrebe i koji uvjeti moraju biti ispunjeni za to.

Članak 74.

Ovim člankom propisuje se da se međunarodni prijevoz tereta može obavljati temeljem dozvole, ukoliko međunarodnim ugovorom nije drugačije uređeno. Ministarstvo nadležno za promet utvrđuje i razmjenjuje strane dozvole s nadležnim tijelima drugih država i određuje popis kritičnih dozvola za svaku godinu

Članak 75. – 78.

Ovim se člancima određuje nadležnost za raspodjelu stranih dozvola domaćim prijevoznicima, te uvjeti za dobivanje dozvola. Raspodjelu dozvola koje se ne smatraju kritičnim obavljaju komore, a raspodjelu kritičnih dozvola obavlja ministarstvo nadležno za promet, a ministru nadležnom za promet daje se ovlaštenje za utvrđivanje mjerila, postupka, načina raspodjele stranih dozvola, te visine naknade za izdavanje stranih dozvola. Također, propisana je obveza objave raspodjele svih vrsta dozvola na oglasnoj ploči i Web stranicama Ministarstva.

Članak 79.

Ovim člankom propisuje se način korištenja i popunjavanja dozvole, obveza držanja dozvole u vozilu tijekom obavljanja prijevoza, te zabrana ustupanja dozvole drugom prijevozniku.

Članak 80.

Ovim člankom propisuje se obveza posjedovanja ispravno popunjene hrvatske dozvole za prijevoz tereta za stranog prijevoznika za vrijeme obavljanja prijevoza na teritoriju RH, ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.

U slučaju obavljanja prijevoza skupom vozila (vučno + priključno vozilo) prijevoz se obavlja na temelju jedne dozvole, neovisno o državi registracije priključnog vozila.

Kontrolu dozvola za obavljanje prijevoza tereta obavlja Inspekcija cestovnog prometa i Carinska uprava.

Članak 81.

Ovim člankom propisuje se mogućnost izdavanja dozvola za strane prijevoznike iz država s kojima nije sklopljen bilateralni ugovor, a Carinska uprava o izdanim dozvolama dostavlja izvješće ministarstvu nadležnom za promet.

Članak 82.

Ovim člankom propisuje se zabrana obavljanja prijevoza tereta za i iz trećih država za stranog prijevoznika, osim ako međunarodnim ugovorom nije drukčije utvrđeno, te se daje mogućnost obavljanja takvog prijevoza uz posebnu dozvolu ministarstva nadležnog za promet, u slučaju pomanjkanja odgovarajućih kapaciteta.

Članak 83.

U ovom članku navedeni su prijevozi za koje strani prijevoznik ne mora imati dozvolu.

Članak 84.

Ovim člankom propisuje se zabrana ulaska stranom vozilu koje ne ispunjava uvjete propisane posebnim propisima u pogledu zaštite okoliša i sigurnosti u cestovnom prometu.

Članak 85.

Izvanredni prijevoz koji je prijevoz vozilima koja u pogledu dimenzija ukupne dozvoljene mase i osovinskog opterećenja ne udovoljavaju propisanim uvjetima, obavljaju strani prijevoznici u RH na temelju dozvole koje izdaje ministarstvo nadležno za promet.

Članak 86.

Ovim člankom propisana je zabrana stranom prijevozniku za obavljanje unutarnjeg prijevoza (kabotaže) na teritoriju RH, osim ukoliko je to predviđeno međunarodnim ugovorom, odnosno, ako posjeduje dozvolu koji izdaje ministarstvo nadležno za promet.

Iznimno, strani prijevoznik može obavljati unutarnju prijevoz kružnu vožnju grupe putnika, koju je dovezao iz države u kojoj je vozilo registrirano.

Također, istim člankom propisano je da domaći prijevoznik može koristiti strano vozilo za prijevoz na temelju dozvole za korištenje stranog vozila, a koju dozvolu izdaje ministarstvo nadležno za promet.

Članak 87.

Ovim člankom popisana je obveza plaćanja naknada za ceste u skladu s propisima koji uređuju javne ceste, osim ukoliko međunarodnim ugovorom nije drugačije uređeno, te da naknadu za ceste naplaćuje Carinska uprava.

Članak 88.-94.

Ovim člancima uređeno je prihvaćanje i otpremanje autobusa i putnika na autobusnim kolodvorima, uvjeti koje mora ispunjavati kolodvor za obavljanje kolodvorskih usluga, obveze autobusnog kolodvora prema korisnicima kolodvora, izvješćivanje nadležnog izdavatelja dozvole o neodržavanju linija.

Pored rečenog u članku 95. propisani su i uvjeti koje mora ispunjavati teretni kolodvor za obavljanje prihvata, otpremanja, parkiranja i osiguranja teretnih vozila.

Članak 95.-97.

U ovim člancima utvrđeno je da inspekcijski nadzor nad primjenom Zakona obavlja inspekcija cestovnog prometa i cesta sukladno Zakonu o inspekciji cestovnog prometa i cesta, a Državnom inspektoratu povjereno je obavljanje inspekcijskog nadzora nad pojedinim odrednicama Zakona koje se odnose na odobrenje, prodaju vozničkih karata i auto-taksi prijevoz. Ujedno su propisane nadležnosti Carinske uprave na graničnom prijelazu za postupanje prema stranim i domaćim prijevoznicima u pogledu kontrole dozvola i drugih isprava propisanih Zakonom.

Članak 98.-102.

Ovim člancima propisani su prekršaji te visine novčanih kazni za učinjene prekršaje od strane prijevoznika, pravne ili fizičke osobe. Pored novčanih kazni, za pojedine prekršaje propisane su i zaštitne mjere. Propisane su i prekršajne odrednice, te visine novčanih iznosa za vozače motornih vozila prijevoznika.

Članak 103.-110.

Ovim člancima propisan je rok od jedna godine za donošenje podzakonskih propisa, te primjena važećih propisa koji nisu u suprotnosti s odrednicama Zakona. Propisano je da sva izdana odobrenja i dozvole koje su izdane do stupanja na snagu ovog Zakona, vrijede do isteka roka njihovog važenja. U odnosu na pravne i fizičke osobe koje obavljaju prijevoz za vlastite potrebe, ostavljen je rok od godine dana da usklade svoje poslovanje s odredbama Zakona jer do sada pravne i fizičke osobe koje su obavljale prijevoz za vlastite potrebe nisu morale ispunjavati niti jedan posebni uvjet za obavljanje takvog prijevoza, a prema odrednicama ovog Zakona, propisana je prijava kod nadležnog tijela.

Glede poglavlja Licenca zajednice članci 19.-21. te članci 65.-69. Zakona, odgođena je primjena do stupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske zajednice.

Ujedno je propisano da danom pristupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske zajednice prestaju se primjenjivati odredbe poglavlja IV. ovoga Zakona koje se odnose na javni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu za prijevoznike Zajednice i domaće prijevoznike, ako su u suprotnosti sa zakonodavstvom Europske zajednice.

Nadalje, utvrđeno je da ovaj Zakon stupa na snagu osam dana nakon dana objave u «Narodnim novinama».